

MARTINA BLEČIĆ KAVUR

Filozofski fakultet Sveučilišta u Rijeci
HR-51 000 Rijeka
Trg I. Klobučarića 1
martyna7@yahoo.com

JAPODSKE PODLAKTIČNE NARUKVICE:
 SIMBOLIKA ŽENSKOG PRINCIPA U OPTJECANJU IDEJA I DJELA
 JADRANSKE KULTURNE KOINÉ

UDK 903»636/637« (36: 497.5)
 Izvorni znanstveni rad

U članku se obrađuju i analiziraju podlaktične narukvice japodskog tipa, koje su podijeljene u dvije varijante, sukladno njihovom ukrasu koji je različit izvedbom i stilski. Posebna pozornost usmjerena je na nalaze takvih narukvica iz Rijeke i Bakra, koje do sada nisu bile poznate u stručnoj literaturi. U pokušaju definiranja njihova vremenskog okvira raspravlja se i o lučnim fibulama s ptičjom unatrag povijenom glavicom tipa Kompolje te o antropomorfnim privjescima tipa I. Svi su ti predmeti obilježeni snažnim ženskim principom koji se ogleda kako u oblikovanju, tako u ikonografskom programu ili njihovim simbolički istaknutim detaljima, kao i njihovim nalaženjem u poznatim kontekstima. U širem kulturno-povijesnom ambijentu fibule i privjesci činili su važan čimbenik u optjecanju ideja i djela ne samo na prostoru jadranske kulturne koiné već i daleko šire izvan njezinih granica. Naprotiv, ljepotu ambivalentnosti te iste koiné, u svojoj njezinoj ideološkoj i praktičnoj misli, dočaravale su pak podlaktične narukvice koje u prepoznatljivom regionalnom identitetu izradbe poštuju, ali ujedno i ruše, te tako obogaćuju kanonizirane forme koje se, barem prema trenutačnoj istraženosti, mogu spoznavati u posrednom optjecanju ideja, ovoga puta i na ovim primjerima, od Japoda preko Kvarnera do Picena.

Ključne riječi: Japodi, Piceni, Kvarner, podlaktične narukvice japodskog tipa, lučne fibule s ptičjom unatrag povijenom glavicom na kraju nožice, antropomorfnih privjesci, kulturna jadranska koiné, ikonografija, ideja, simbol, 7. i 6. stoljeće pr. Kr.

Key words: the Japods, the Piceni, Kvarner/Quarnero, Japodian-type of forearm bracelets, bow fibulae with a backward-curved bird's head at the end of the foot, anthropomorphic pendants, Adriatic cultural koiné, iconography, idea, symbol, 7th and 6th century BC

Linearno-geometrijski ukras dvostrukih nizova točkica, obrubljen većim ispupčenjima, točkama i masivnom bordurom, nalazi se na ulomcima tankih brončanih limova iz Rijeke. Izvorno, ti su preostali i podosta oštećeni limovi bili dijelom luksuzne pravokutne narukvice izrađene tehnikom tiještenja na matrici i iskucavanja (Sl. 1, Sl. 3: 4, T. I: 1).¹ Iako taj riječki primjerak do sada nije bio

¹ Sačuvano je šest ulomaka oštećenog brončanog lima, od kojih tri ulomka čine obrub, s prema van savijenim

rubnikom, unutar kojeg je provučena tanka brončana žica, okruglog presjeka. Rub je ukrašen s dva reda iskucanih

Slika 1. Ulomci podlaktičnih narukvica japodskog tipa varijante II iz Rijeke (PPMHP) i Slika 2. iz Bakara (AMZ) (Foto. M. Blečić Kavur).

Figure 1. Fragments of the Japodian-type forearm bracelets (*variant II*) from Rijeka (PPMHP) and Figure 2. from Bakar (AMZ) (Photo: M. Blečić Kavur).

objelodanjen, iz literature je poznato nekoliko narukvica istih tipoloških i stilskih obilježja koje, unatoč tomu, nisu bile predmetom opsežnijih diskusija i o njima se govorilo tek uzgredno.

Prvu takvu narukvicu iz Prozora objavio je Šime Ljubić (1889: 140, T. XXVI: 168), uz još dvije s istog nalazišta, ali drugačijih morfoloških i dekorativnih odlika (LJUBIĆ 1889: T. XXVI: 169–170) (Sl. 3: 1, T. II: 1). Uslijedile su publikacije dviju gotovo identičnih narukvica iz Kompolja, grobovi 4/(61) (DRECHSLER-BIŽIĆ 1959: 250, Sl. 9; 1961: 73–74, T. II: 13) (Sl. 3: 2, T. II: 2), odnosno grob 289/(107) iz ranijih iskopavanja Josipa Brunšmida, gdje su nađene dvije takve narukvice (DRECHSLER-BIŽIĆ 1961: 73; LO SCHIAVO 1970: 473, T. XXXVIII: 16; RAUNIG 2004: 77). No tek će Ruža Drechsler-Bižić pružiti kraći osvrt na taj nakitni predmet u kojemu iznosi, sukladno ondašnjim spoznajama, kako su to tipični japodski nakitni oblici s obzirom na to da ih se ondje našlo ukupno šest primjeraka. U središnjem je dijelu narukvice prepoznala ukrase ptičjih protoma ili njima slične motive. Prema analizi tog ornamenta, oslanjajući se pri tomu na rezultate istraživanja Georga Kossacka za prostor Italije i ne nalazeći tada paralele niti na obalnom jadranskom području niti kod Picena, stilski ih je povezala uz kompleks kulture polja sa žarama Podunavlja i zapadnoalpskog prostora, a datirala ih najranije u stupanj HaA2 (DRECHSLER-BIŽIĆ 1961: 73–75).

Gotovo identičnu, unekoliko proširenu interpretativnu shemu pružila je na zadnje Branka Raunig, prilikom čega je objavila i jedan do tada nepoznati primjerak iz *Dabra* (RAUNIG 2004: 77–80, T. XIV: 2). Uz nešto drugačije, iako često i nerelevantne, analogije datirala je taj oblik narukvica u HaB i HaC stupanj (RAUNIG 2004: 79–80). Zanimljivo je da već R. Drechsler-Bižić navodi

točkica i tri horizontalne trake. Središnji dio sadržava geometrijski ukras od kojeg se jasno razabire samo jedan, oblika trokuta te polukruga s većom točkom u sredini. Veličina: duž. 5,7+6,1+2,4 cm; šir. 6,5+3,1+4,3 cm. Inv. br.: PPMHP

1078. Narukvica potječe iz riječke prapovijesne nekropole za koju se pretpostavlja da se nalazila na širem prostoru današnje ulice Ciotta (T. I: 1).

kako se primjerak iz Prozora, sukladno tipološkoj analizi ostale građe iz groba, može datirati u vrijeme HaB/C horizonta (DRECHSLER-BIŽIĆ 1961: 73), što je B. Raunig bila dovoljna afirmacija konstataciji kako je datacija najranijeg pojavljivanja u vremenu HaA2 ipak bila prerana.

Spomenuti nalaz narukvice iz *Dabra* zahtijeva posebnu pozornost iz mnogih razloga. Naime, B. Raunig ju je publicirala prema *Katalogu materijala* iz Arheološkog muzeja u Zagrebu kojeg je izradila R. Drechsler-Bižić (RAUNIG 2004: 77–80). Provjerom svih relevantnih podataka, arhivske dokumentacije kao i same pohranjene građe u istome Muzeju, ustanovljeno je kako predmetna narukvica, zajedno s preostalim skupnim nalazom nakitnih dijelova nošnje, ne potječe iz *Dabra*, nego iz *Bakra* – gradića na obalama Kvarnera u neposrednoj blizini Rijeke (Sl. 2, Sl. 3: 3, T. I: 2).² Ti su podaci zabilježeni u izvještaju J. Brunšmida nastalog za njegova obilaska i revizijskog iskopavanja dijela nekropole na Sarazinovu, u Bakru, 1905. godine. Autor svjedoči kako je ondje bila bogata željeznodobna nekropola, koju su radnici prilikom obrade zemljišta i vinograda devastirali. Sam je prikupio pojedine nalaze od kojih su jedni iz starijeg, a drugi iz mlađeg razdoblja željeznoga doba (GREGL 2008: 17–19).³ Najzad, tom podatku od neprocjenjive važnosti treba dodati i recentnije nalaze materijalne građe (BLEČIĆ 2007: 116, Fig. 7), kojima će Bakar ubuduće biti evidentiran kao obećavajuće željeznodobno nalazište.

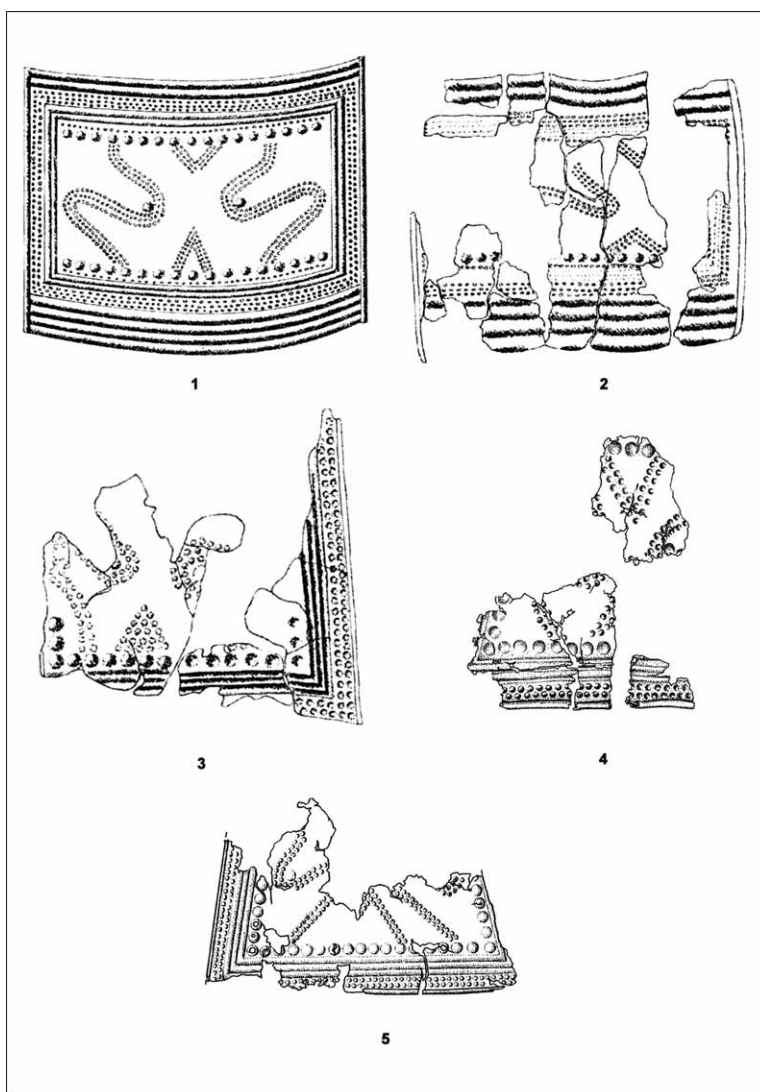
Nadalje, navedenim nalazima treba pridružiti još jednu takvu narukvicu za sada poznatu sa zapadne obale Jadrana, odnosno iz samog Picenuma. Riječ je o djelomično očuvanoj narukvici koja također ima izveden nepravilan geometrijski ukras simboličkog prikaza u središnjem dijelu, a potječe iz »nekropole« u Salinu (LUCENTINI 2002: 33, Fig. 36) (Sl. 3: 5).⁴ U talijanskoj se stručnoj literaturi najčešće i najjednostavnije tumačila kao »liburnska narukvica« ili import iz liburnskog prostora, promatrana u aspektu odnosa već dobro uspostavljene jadranske *koinè* s okvirnim smještajem u vrijeme 7. stoljeća pr. Kr. (LUCENTINI 2002: 33).

Povećanjem broja predmetnih podlaktičnih, manšetastih ili trakastih narukvica, kakva im se sve nazivlja koriste, općenito baš kao i na prostoru Kvarnera, otvaraju se i sasvim nova promišljanja o njihovoj tipološkoj, kulturološkoj, pa i prostornoj povezanosti (Sl. 3, Sl. 4). Konkretno, sve se one uistinu odlikuju nekim tipiziranim svojstvima izradbe, oblikom i stilom ukrašavanja. Međutim, podrobnija nam formalna i stilska analiza te napokon njihova poredbeno interpretacija ukazuje na nekoliko detalja kojima njihove razlike ipak nisu posve zanemarive. Dakle, ponajprije treba razlikovati *varijantu I* tih narukvica koje imaju isključivo linearne geometrijske ukrase izvedene tehnikom iskucavanja iste veličine točkica u više nizova, a koje imaju četiri rupice za pričvršćivanje na krajevima. To je značajka dviju narukvica iz Prozora (LJUBIĆ 1889: T. XXVI: 169–170). Raskošniji u ovdje obrađivanu *varijantu II* japodskih podlaktičnih narukvica obilježava znatno razvedeniji ukras sa središnjim prizorom izvedenim različitim tehnikama. Naime, narukvice iz ličkih nalazišta (Sl. 3: 1–2, T. II), bez obzira na izvedbu središnjeg motiva, imaju široku vanjsku borduru od tri do četiri plastično izvedena rebra, unutrašnjom linijom od tri reda sitnije iskucanih točkica te ponovno redom tanjih rebara. Tek potom slijedi okvir središnjeg prizora od većih ispupčenja, točaka, i

2 Pet ulomaka vrlo oštećenog brončanog lima od kojih tri ulomka čine obrub, s prema van savijenim rubnikom. Rub je ukrašen s dva reda iskucanih točkica i tri horizontalne trake. Središnji dio, kojeg čine tri ulomka, sadržava geometrijski ukras visećeg trokuta, girlande i polukruga, izvedenih od redova manjih točkica. Unutar kružnica, u sredini se nalazi veća točka. Istim je točkama obrubljen cijeli središnji dio. Veličina: duž. 13,6 cm; šir. 13,2 cm. Inv. br.: AMZ 11581 (T. I: 2).

3 Vjerojatno je tijekom kasnijih evidencija ili revizijskih obrada došlo do premiješanja građe, prilikom čega je nakit iz *Bakra* preinventiran u *Dabar*!?

4 Dugo se vremena smatralo kako ta narukvica potječe iz nepoznatog nalazišta (LUCENTINI 2002: 33). Međutim, arhivskim je istraživanjima ustanovljeno da ona zapravo potječe iz »nekropole« u Salinu (N. Lucentini, *Riflessi della circolazione adriatica nelle Marche centro meridionali*, predavanje održano na skupu *Piceni ed Europa* u Piranu 2006. godine) (LUCENTINI 2007: 104).

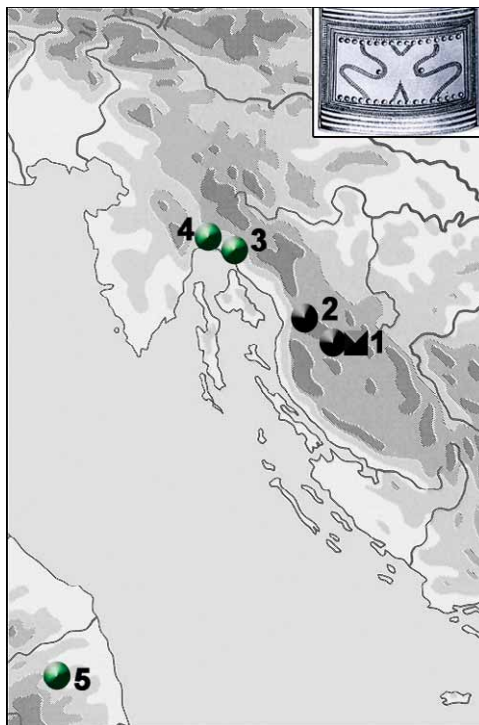
Slika 3. Japodski tip podlaktičnih narukvica II. varijante – 1: Prozor (prema LJUBIĆ 1889), 2: Kopolje (prema DRECHSLER-BIŽIĆ 1961), 3: Bakar, 4: Rijeka, 5: Salino (prema LUCENTINI 2002).

Figure 3. Japodian type of forearm bracelets *variant II* – 1: Prozor (after LJUBIĆ 1889), 2: Kopolje (after DRECHSLER-BIŽIĆ 1961), 3: Bakar, 4: Rijeka, 5: Salino (after LUCENTINI 2002).

to samo uz šire strane pružanja. Uže, bočne strane imaju tanju borduru, od jednog niza iskucanih točkica i rebara, ali su ovičene cjevasto savijenim krajevima za pričvršćivanje narukvice. Sva ornamentika središnjeg polja ostvarena je u pravilu s tri paralelna reda sitnije iskucanih točkica. Za razliku od njih kvarnerski će, baš kao i picenski, primjerci imati zadani ornament izveden od dva paralelna reda točkica, znatno tanje bordure, od dva reda iskucanih točkica i tri rebra te obrub središnjega prizora s većim ispupčenjima sa sve četiri strane (Sl. 1, Sl. 2, Sl. 3: 3–5, T. I). I premda rekonstrukci-

ja središnje scene nije ostvariva, niti na jednom primjerku osim iz Prozora (T. II: 1), koji je dan u idealnoj projekciji, bogata izradba i izričit simboličko-metaforički »vokabular« geometrijskih i shematiziranih linija nama još ne dokučene poruke, potiče na promišljanje kako su te narukvice bile dijelom luksuznije, amblematične, ali sigurno statusne nošnje. No dopuštati im mogućnost, samo temeljem ornamenta, interpretiranja kao dijelova bojne defenzivne opreme (RAUNIG 2004: 78), ne čini se nimalo uvjerljivim. Štoviše, ako uvažimo inventare grobova 4/(61) i 289/(107) iz Kompolja, kao i činjenicu da na cijeloj toj predmetnoj regiji muške defenzivne opreme zapravo nema, tada o tim narukvicama s određenom dozom sigurnosti možemo govoriti kao o dijelovima ženske nošnje.

Sukladno opisanim distinkcijama, na tako tipiziranom obliku nakita treba spoznavati različitosti manifestirane u regionalnim tumačenjima ideja koje će, makar bile minimalne, doprinijeti onako željenom i važnom individualiziranju kodificiranog. Ta činjenica ohrabruje pretpostavku kako su se narukvice proizvodile ili završno obrađivale u ponajmanje dvije različite radionice, od kojih je jedna nedvojbeno djelovala na prostoru Japoda ili barem za Japode. Istome pak dodatno ide u prilog što narukvice iz Rijeke i Bakra pokazuju najviše srodnosti s onom iz Salina, pa im podrijetlo vjerojatnije možemo tumačiti unutar jedinstvenog radioničkog kruga. Ipak, u ovome trenutku čini se realnim i racionalnim pretpostaviti mogućnost djelovanja samo jedne radionice i/ili radioničkog centra, najvjerojatnije kod Japoda, koji je izrađivao takav nakit uistinu unikatnih karakteristika. Argument pak takvome promišljanju svakako daje podatak kako su na japodskom području zabilježene u najvećem broju i u najrazličitijim varijantama. No u kulturološkom smislu jasno se pokazuje da ih treba tumačiti unutar već ustaljenih procesa jadranske *koinè*, kako ih je uostalom razumijevala i Nora Lucentini, ali tijesnije povezanosti japodskog i kvarnerskog te picenskog prostora (Sl. 3, Sl.

Slika 4. Karta rasprostiranja podlaktičnih narukvica japodskog tipa varijante I ■ i varijante II ●.
Figure 4. Distribution map of the Japodian-type forearm bracelets, *variant I* ■ and *variant II* ●.

Br/ Nr	Nalazište/ Site	Kom/ Nr	Tip/ Type	Okolnosti/ Occasion	Bibliografija/ Bibliography
1	Prozor (Hr)	3	2-I, 1-II	Nekropola?/ Necropolis?	Ljubić 1889: T. XXVI: 168; Raunig 2004: T. XIV: 1 – <i>Sl. 3:1, T. II: 1.</i>
2	Kompolje (Hr)	3	II	Grobovi/ Graves 4/(61); 289/(107)	Brunšmid 1903–1905; Drechsler-Bižić 1959: Sl. 9; Drechsler-Bižić 1961: T. II: 13; Raunig 2004: T. XIV: 3 – <i>Sl. 3: 2, T. II: 2.</i>
3	Bakar (Hr)	1	II	Nekropola?/ Necropolis?	AMZ, pogrešno objavljeno pod nalazištem <i>Dabar</i> kod [erroneously published as <i>Dabar</i> in] Raunig 2004: T. XIV: 2 – <i>Sl. 2, Sl. 3: 3, T. I: 2.</i>
4	Rijeka (Hr)	1	II	Nekropola?/ Necropolis?	PPMHP Rijeka, neobjavljeno/unpublished – <i>Sl. 1, Sl. 3: 4, T. I: 1.</i>
5	Salino (It)	1	II	Nekropola?/ Necropolis?	Lucentini 2002: Fig. 36 – <i>Sl. 3: 5.</i>

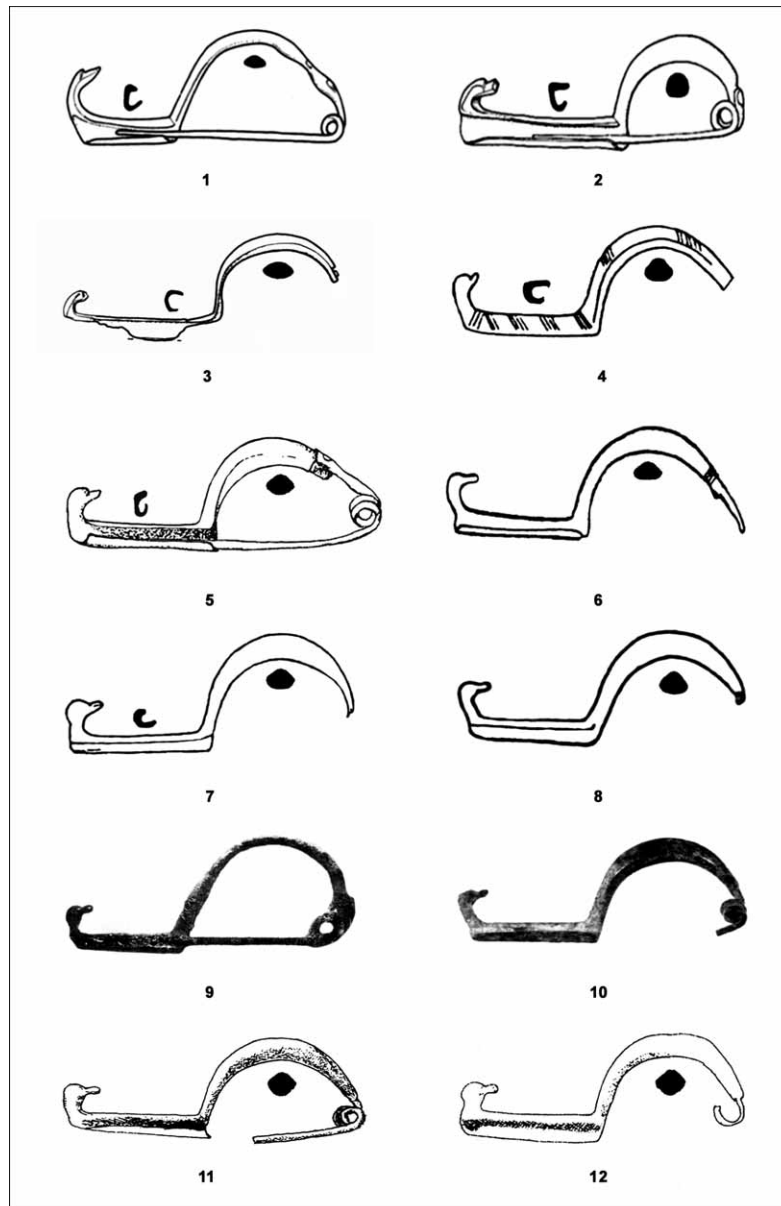
4). Stoga će i njihovo atribuiranje frazom »liburnske narukvice« od strane iste autorice biti ponajmanje neutemeljeno, a krajnje neprihvatljivo određenje.

Budući da gotovo sve te raskošne narukvice potječu iz nedovoljno ili u potpunosti nepoznatih konteksta nalaženja i samo će njihovo vremensko određenje ostati i nadalje približno. U rasvjetljavanju toga problema možda se ipak čini korisnim izdvojiti grob 4/(61) iz Kompolja, iako nažalost ne predstavlja siguran oslonac za dataciju, s obzirom na to da je u prvoj objavi revizijskih iskopavanja te nekropole publiciran grob 4 s ulomcima te (ili takve) narukvice (T. II. 2) zajedno s lučnom fibulom s ptičjom, unatrag povijenom glavicom na vrhu nožice (DRECHSLER-BIŽIĆ 1959: 250, Sl. 10) (Sl. 5: 6). Objavljena je stoga s fibulom koja kvalitativno pouzdano i kvantitativno konkretno argumentira povezanost picenskog i japodskog, ali i matičnog liburnskog područja (Sl. 6).

Riječ je o lučnim fibulama koje su često izrađene u jednome dijelu, ali mogu biti i dvodijelne (Sl. 5). U potonjem slučaju navoj i igla pričvršćeni su na luk zakovicom. Nožica je u pravilu izdužena, dubljeg »C« presjeka i završava prepoznatljivo oblikovanom ptičjom glavicom. Luk je gladak, a može biti masivan, ovalnog do kružnog presjeka ili tanje raskovan najčešće lečaste profilacije (Sl. 5). Zbog tih obilježja izdvajaju se u *tip Kompolje*, budući da ih je ondje zabilježen najveći broj u različitim obradama i varijacijama. Najvažniji detalj prilikom njihova atribuiranja upravo je sama ptičja glavica, jer je to ujedno i jedina razlika od npr. fibula tipa *protocertosa*, koje su izrađene jednakim principom i sličnom tehnologijom (RAUNIG 2004: 81). Međutim, te se fibule moraju razlikovati i od vrlo srodnih, ali jednodijelnih lučnih fibula s narebrenim/grebenastim lukom i apstrahiranjem ptičjom glavicom na kraju nožice *tipa Podzemelj* (PRELOŽNIK 2007: 125–126, 130–131, Fig. 4a) (Sl. 6). One, uostalom, pokazuju i nešto drugačiju prostornu distribuciju, pa su osim za prostor Picena specifične i za Dolenjsku, a pojedinačno se javljaju na istarskim i drugim talijanskim lokalitetima.⁵

⁵ Zanimljivim se čini istaknuti kako se fibule *tipa Kompolje* i *Podzemelj* ne nalaze na istim nalazištima, goto-

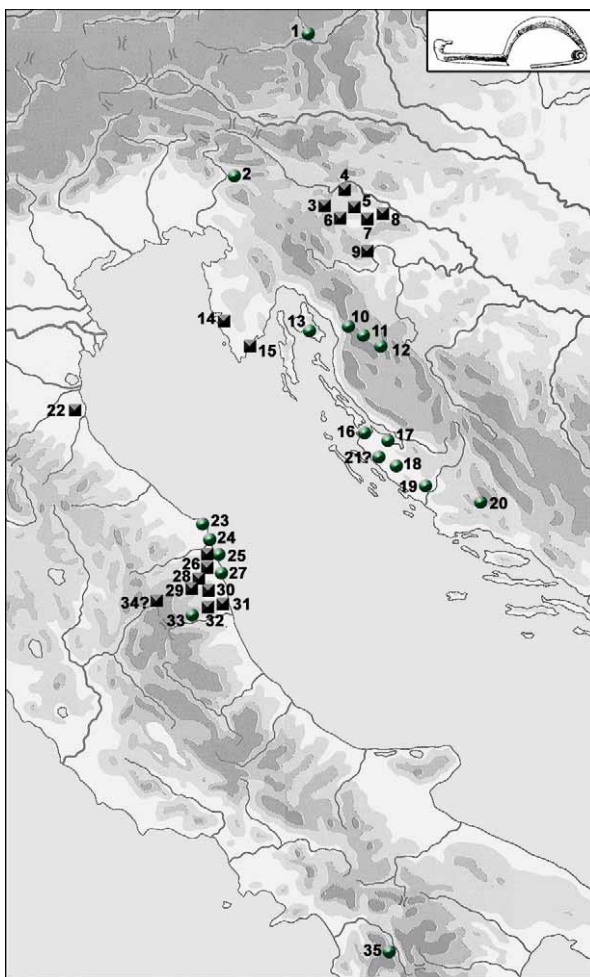
vo bi se moglo reći da se odbijaju, što ipak negira zajedničko pojavljivanje u Numani (Sl. 6: 25, i Lista uz Sliku 6).

Slika 5. Lučne fibule s unatrag povijenom ptičjom glavicom na kraju nožice *tipa Kompolje*-1: Falkenberg (prema TERŽAN 1990b), 2–3: Most na Soči (prema TERŽAN et al. 1984), 4: Kompolje (prema LO SCHIAVO 1970), 5–6: Kompolje (prema DRECHSLER-BIŽIĆ 1961), 7: Krk (prema LO SCHIAVO 1970), 8: Nin (prema HILLER 1991), 9: Kosa (prema BRUSIĆ 2002), 10: Jagodnja Donja (prema BATOVIĆ 1990), 11–12: Dragišić (prema BRUSIĆ 2000).

Figure 5. Bow fibulae with a backward-curved bird's head at the end of the foot of the *Kompolje*-type- 1: Falkenberg (after TERŽAN 1990b), 2–3: Most na Soči (after TERŽAN et al. 1984), 4: Kompolje (after LO SCHIAVO 1970), 5–6: Kompolje (after DRECHSLER-BIŽIĆ 1961), 7: Krk (after LO SCHIAVO 1970), 8: Nin (after HILLER 1991), 9: Kosa (after BRUSIĆ 2002), 10: Jagodnja Donja (after BATOVIĆ 1990), 11–12: Dragišić (after BRUSIĆ 2000).

Komparativna je analiza, međutim, pokazala izvjesnu grupiranost opisanih fibula pa će tako one s japodskog imati najrodnije paralele kod liburnskih primjeraka, a pridružiti im se mogu i fibule iz gravitiranih Krka i Otišića, kao i fibule iz groba 334 iz Numane (Davanzali) (Sl. 5). Kako one penetriraju i u sjevernije dijelove istočnog alpskog prostora, valja spomenuti kako su fibule iz Kompolja (Sl. 5: 4–6)⁶ prilično srodne nalazu iz Falkenberga (Sl. 5: 1), koje obilježavaju zakovice pri kraju luka (TERŽAN 1990b: 142, Sl. 33: 1–2). Takvo tehničko rješenje nije vidljivo samo na fibula-

Slika 6. Karta rasprostiranja lučnih fibula s unatrag povijenom ptičjom glavicom na kraju nožice *tipa Kompolje* ● (nadopunjeno prema TERŽAN 1990b) i *tipa Podzemelj* ■ (nadopunjeno prema PRELOŽNIK 2007).

Figure 6. Distribution map of bow fibulae with a backward-curved bird's head at the end of the foot of the *Kompolje* ● (updated after TERŽAN 1990b) and *Podzemelj*-type ■ (updated after PRELOŽNIK 2007).

6 Fibulu iz groba 224 u Kompolju, koja je ukrašena urezanim paralelnim linijama, B. Raunig netočno objavljuje

je pod lokalitetom Prozor, iako je kod F. Lo Schiavo navedeno ispravno nalazište; vidjeti Listu uz Sliku 6 (Sl. 5: 4).

Br/ Nr	Nalazište/ Site	Kom/ Nr	Tip/ Type	Okolnosti/ Occasion	Bibliografija/ Bibliography
1	Falkenberg- Strettweg (At)	1	Kompolje	Grob?/ Grave?	Teržan 1990b: Sl. 33: 1 – Sl. 5: 1.
2	Most na Soči (Si)	2	Kompolje	Grobovi/ Graves 1412, 1680	Teržan et al. 1984: 130A: 4; 160D: 1 – Sl. 5: 2–3.
3	Stična, okolica (Si)	1	Podzemelj	?	Gabrovec et al. 2006: T. 162: 12.
4	Rovišče (Si)	1	Podzemelj	?	Stare 1963: T. 5: 9; Preložnik 2007: 131.
5	Slepšek (Si)	1	Podzemelj	?	Preložnik 2007: 130.
6	Dobrnič (Si)	1	Podzemelj	Grob/ Grave 10/8	Parzinger 1989: T. 15: 2; Preložnik 2007: 131.
7	Šmarjeta (Si)	1	Podzemelj	Nekropola/ Necropolis	Stare 1973: T. 22: 14; Preložnik 2007: 131.
8	Velike Malence (Si)	1	Podzemelj	?	Stare 1961: T. 11: 11; Preložnik 2007: 131.
9	Podzemelj (Si)	3	Podzemelj	Grob/ Grave 1/9, i/and?	Barth 1969: T. 2: 3; Dular 1978: T. 3: 19, 20; Preložnik 2007: 131.
10	Vlaško polje (Hr)	2	Kompolje	Nekropola?/ Necropolis?	AMZ, neobjavljeno/unpublished.
11	Kompolje (Hr)	6?	Kompolje	Grobovi/ Graves 4, 51, 44, 74, 78, 224	Drechsler-Bižić 1959: sl. 10; Drechsler- Bižić 1961: T. V: 21, Lo Schiavo 1970: 448, T. XXXII: 10–11; Raunig 2004: 81, T. XV: 2, 3 – Sl. 5: 4–6.
12	Prozor (Hr)	3	Kompolje	Nekropola?/ Necropolis?	AMZ; Raunig 2004: 81, T. XV: 1, 4.
13	Krk (Hr)	1	Kompolje	?	Lo Schiavo 1970: 448, T. XXII: 2; XXXII: 10 – Sl. 5: 7.
14	Rovinj (Hr)	1	Podzemelj	Grob/ Grave 4	Matošević, Mihovilić 2004: T. 1: 1; Pre- ložnik 2007: 131.
15	Nezakcij (Hr)	1	Podzemelj	Nekropola?/ Necropolis?	Mihovilić 2001: Tab. 55: 7; Preložnik 2007: 131.
16	Nin (Hr)	1	Kompolje	Grob/ Grave 78	Hiller 1991: T. 19: 209 – Sl. 5: 8.
17	Ljubač- Kosa (Hr)	1	Kompolje	Nekropola?/ Necropolis?	Brusić 2002: Sl. 37: 6 – Sl. 5: 9.
18	Jagodnja Donja (Hr)	1	Kompolje	Grob?/ Grave?	Batović 1990: T. XX: 2 – Sl. 5: 10.
19	Dragišić (Hr)	4	Kompolje	Grobovi/ Graves 5, 8, 12, 19	Brusić 2000: T. VII: 14, T. X: 1, T. XIV: 5, T. XVII: 3 – Sl. 5: 11–12.
20	Otišić (Hr)	1	Kompolje	Gradina?/ Hill fort?	AMS, neobjavljeno/unpublished.

21	Sjeverna Dalmacija? (Hr)	1	Kompolje	?	Lo Schiavo 1970: T. XX: 3, XXXII: 14; Hiller 1991: T. 34: 374.
22	Russi (It)	1	Podzemelj	Grob/ Grave 1	Bermond Montanari et al. 1975: T. XVIII: 1.
23	Ancona (It)	više?/ more	Kompolje	Nekropola?/ Necropolis?	Ancona Museo Archeologico Nazionale delle Marche.
24	Sirolo (It)	2	Kompolje	Grob/ Grave 334	Numana/Sirolo, Area archeologica »I Pini«.
25	Numana (It)	više?/ more	Kompolje, Podzemelj	Grob/ Grave 2	Antiquarium Statale, Numana; Dall'Osso 1915: 99, 131; Mancini, Betti 2006: T. 204; Lollini 1976a: Fig. 11: 9; Preložnik 2007: 131.
26	Torre S. Patrizio (It)	1	Podzemelj	?	Percossi Serenelli 1989: 82; tipo 14, 187–188; Preložnik 2007: 131.
27	Fermo (It)	1	Kompolje	Grob?/ Grave?	Dall'Osso 1915: 99, 131; Mancini, Betti 2006: T. 204.
28	Montegiorgio (It)	2	Podzemelj	Grob/ Grave 38, 46	Coen 2003: Fig. 8: 3; Preložnik 2007: 131.
29	Belmonte Piceno (It)	1	Podzemelj	?	Preložnik 2007: 131.
30	Grottazolina (It)	1	Podzemelj	Grob/ Grave 5	Preložnik 2007: 131.
31	Ripatransone (It)	2	Podzemelj	?	Percossi Serenelli 1989: 82; tipo 14, 187–188; Preložnik 2007: 131.
32	Offida (It)	1	Podzemelj	Nekropola?/ Necropolis?	D' Ercole 1977: T. 35: B167; Preložnik 2007: 131.
33	Ascoli (It)	više?/ more	Kompolje	Nekropola?/ Necropolis?	Museo Archeologico Statale di Ascoli Piceno.
34	Picenum? (It)	1	Podzemelj	?	Lollini 1976a: 138, Fig. 11; Adam 1984: 147, k. 215.
35	Sala Consilina (It)	2	Kompolje	Grobovi/ Graves B28, 1–3	De La Genière 1968: T. 13: 6; pl. 34: 10.

ma iz Mosta na Soči (Sl. 5: 2–3) (TEßMANN 2007: 186), već je besprijekorno razvidno kako na fibuli iz Krka (Sl. 5: 7) tako i na nekim fibulama iz Liburnije npr. iz Nina (Sl. 5: 8), ali i na fibuli iz Gradine u Otišiću.⁷ S druge strane ta je izvedba prisutna i na ponekim picenskim fibulama, npr. u Anconi i Numani.⁸ Ondje su smatrane obilježjem IVA faze picenske kulture, tj. njihovo se nošenje najvećim dijelom datiralo u 7. pa i 6. stoljeće pr. Kr. (LOLLINI 1976a: 138, Fig. 11; 1976b: 135, T.

⁷ Jedna se fibula tog tipa nalazi u stalnom postavu u Arheološkom muzeju u Splitu, neobjavljeno.

⁸ Iako je poznat popriličan broj s istočne obale Jadrana (preko 20 primjeraka), taj tip fibule nije uvršten u katalog

IX: 9), kao što su i u Mostu na Soči definirane u stupanj Ic2 (TERŽAN 1990b: 142). Nadalje, posebno je zanimljivo kako u Falkenbergu takva fibula čini vjerojatno grobnu cjelinu s antropomorfnim privjeskom s istakama ili »s horizontalnim nastavcima« (RAUNIG 2004: 128), koji pokazuje upravo najživlju cirkulaciju nalaženja od picenskih do japodskih nalazišta (Sl. 7), zapravo onih područja gdje se nalaze navedene fibule, a naći će se i obrazlagane narukvice.

U stručnoj se literaturi tim tipom privjesaka detaljnije pozabavila Barbara Teßmann (2001: 88–89, Abb. 50; 2007: 185–187, Abb. 1–2), pa ih je u svoja dva rada razlikovala kao antropomorfne privjeske *tipa I* specifične za prostor Japoda.⁹ S obzirom na njihovu poznatu količinu, kod Japoda smo poznavali ukupno šest primjeraka, od kojih je samo jedan potjecao iz grobne cjeline nekropole u Kompolju, grob I–28 (VASIĆ 1982: 248, Abb. 11) (Sl. 8: 9), a preostalih pet nalazi se u prozorskoj zbirci u Prapovijesnom muzeju u Berlinu (TEßMANN 2001: 88–89, Abb. 50; 2007: 186, Abb. 1: 12–16) (Sl. 8: 12–16). To je u kvantitativnom smislu uistinu odlika neke zastupljenosti, budući da su na svim ostalim poznatim nalazištima predstavljeni najčešće samo s jednim primjerkom, što je autoricu navelo da ih smatra izrazito japodskim proizvodom koji je mogao biti importiran na područje Picena.¹⁰

Premda već i sam Falkenberg ukazuje na kontakte širokih razmjera, u tom je smislu još neobičniji nalaz od pet takvih privjesaka iz Batine u Baranji (Sl. 8: 2–7), za koje i sama B. Teßmann pretpostavlja da izvorno potječu iz Prozora (TEßMANN 2007: 186, Abb. 1: 2–7). No posve je intrigantan nalaz čak osam takvih privjesaka iz *grobnice ratnika* u Capoterra kod Cagliarija na Sardiniji (Sl. 8: 21) (USAI 2007: 103),¹¹ baš kao i, s druge strane, nalaz ogrlice od sedam istih antropomorfnih privjesaka iz Odolanówa u Velikoj Poljskoj (PUDEŁKO 2007: 241–242, Fig. 7) (Sl. 8: 25).¹² Navedeni nam nalazi, zacijelo ukazuju na kontakte znatnih udaljenosti, upravo kao i na nove kulturološko povijesne momente koji će zahtijevati daljnju i detaljniju obradu. Jedna od njih možda bi mogla krenuti i u pravcu stilske različitosti između tih antropomorfnih privjesaka, pa se tako konkretno nameće slika podvojenosti njihova nošenja kao i za sada poznate prostorne distribucije. Ako

objave *Prähistorische Bronzefunde* Dunje Glogović iz 2003. godine. Velik broj takvih fibula nije publiciran niti iz italskih nalazišta, npr. iz same Ancone ili Numane kao ni iz drugih kartiranih nalazišta. Tako ih i Renato Peroni ubraja u značajne elemente jadranske koinè koji su se prenosili morskim pravcima, oslanjajući se pritom na publicirane nalaze iz istočne obale Jadrana poznate iz sinteze Fulvie Lo Schiavo, dok za italske primjerke navodi samo kako postoje pojedini nepublicirani primjerci (PERONI 1973: 68, Fig. 21: 5)?! Međutim, tada su već dobro bili poznati primjerci iz Numane ili iz Ferma objelodanjeni kod Innocenza Dall' Ossa iz 1915. godine (DALL'OSSO 1915: 99, 131; MANCINI, BETTI 2006: T. 204).

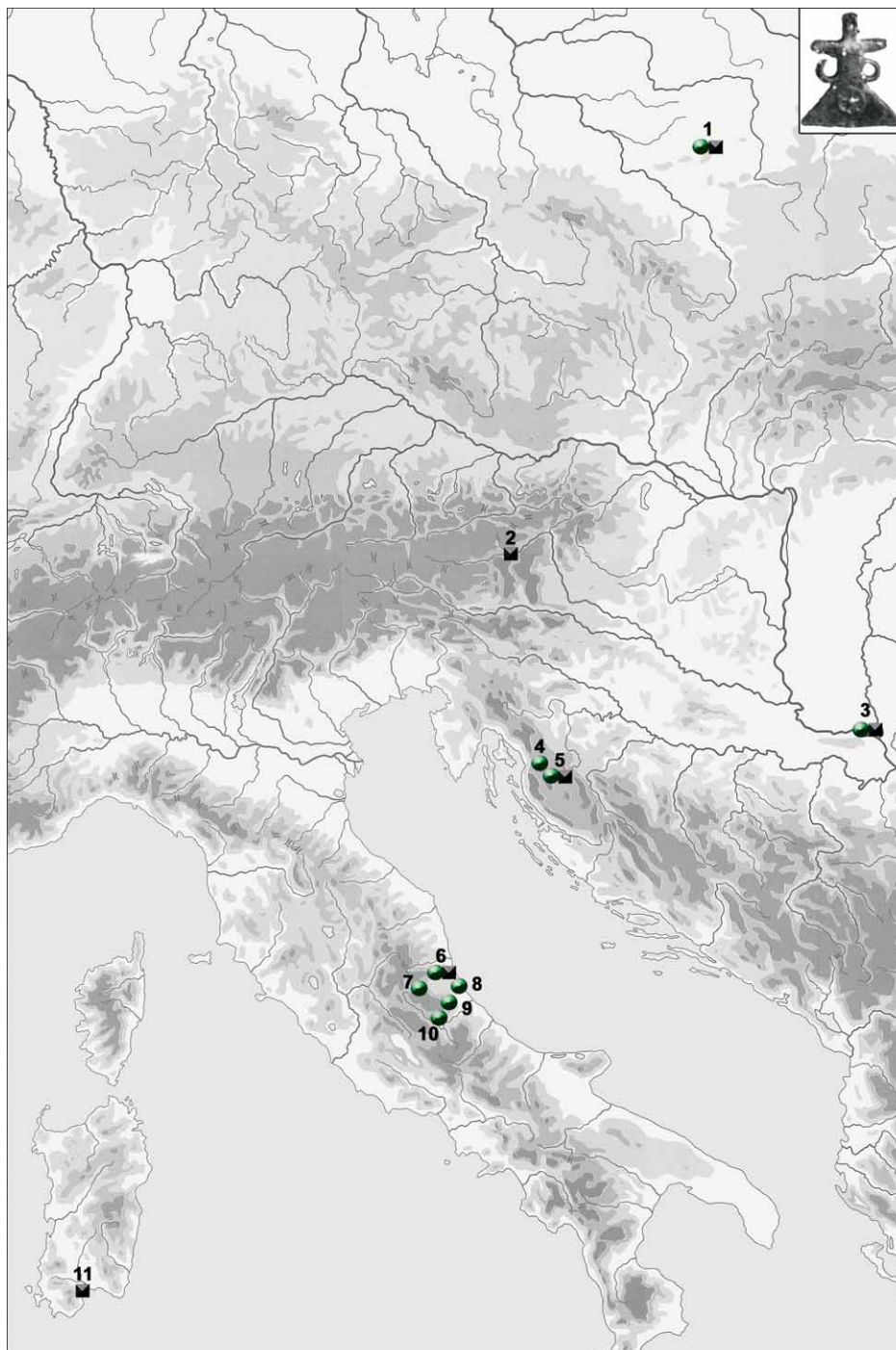
9 Autorica, kao i brojni talijanski istraživači, vrlo intenzivno koriste sintagmu liburnsko-japodska, bilo da je riječ o kulturološkom ili zemljopisnom određenju. S obzirom na različita zemljopisna područja, zatim različitosti u materijalnoj građi, ritualima, kulturnim obilježjima te samoj periodizaciji i unatoč određenim sličnostima, *liburnsko* i *japodsko* nije istoznačno i stoga je korištena sintagma neodgovarajuća.

10 Antropomorfnih stilizirani ili čak apstrahirani privjesci, lijevani u jednodijelnom kalupu, općenito se smatraju dobrom japodske kulturne baštine gdje su se, kako većina istraživača koja se bavila tom problematikom misli, i pro-

izvodili (BATOVIĆ 1955: 241–243; ČOVIĆ 1976: 148; 1984: 29–30; DRECHSLER-BIŽIĆ 1987: 408; KUKOČ 1995: 52; BALEN-LETUNIĆ 2004: 230; RAUNIG 2004: 146–151; BAKARIĆ 2006: 68–72). Predmetnih antropomorfnih privjesaka (*tipa I*) bilo je poznato sveukupno 18 primjeraka, koji su imali poznate nalazišne podatke, te tri iz kolekcija, odnosno Zbirki (vidjeti listu uz Sliku 7). U kartiranje su, iako u nešto shematiziranijem obliku poput primjerka iz Numane, pribrojani i primjerci iz Offide (D'ERCOLE 1977: T. 46: B20, B31) (Sl. 8: 22–23) i Cupre Marittime (PERCOSI SERENELLI 2000: Fig. 5) te još jedan odgovarajući primjerak iz Montegiorgia, grob 38 (SEIDEL 2006: T. 48: 6) (Sl. 8: 24). Na tom su prostoru takve forme privjesaka okvirno datirane u III. fazu picenske kulture (NASO 2003: 182).

11 Navodi se da su svi antropomorfnih privjesci veličine oko 4 cm. Budući da je riječ o reprodukciji izvornog crteža, iz 1894. godine, mnogi detalji uistinu nisu provjerljivi, pa je stoga nesigurno je li u krugu na haljini upisan križ ili možda svastika?

12 Na ogrlicu je između brončanih kuglica nanizano sedam primjeraka koji su svi gotovo identičnih osobina i vrlo dobre očuvanosti. Prvi i posljednji u nizu nemaju ukras kružnice s upisanim križem na haljini. Dimenzije su im svima približne; šir. do 3 cm, vis. do 4 cm (Sl. 8: 25).

Slika 7. Karta rasprostiranja antropomorfnih privjesaka tipa Ia ● i Ib ■
(nadopunjeno prema TEBMANN 2007).

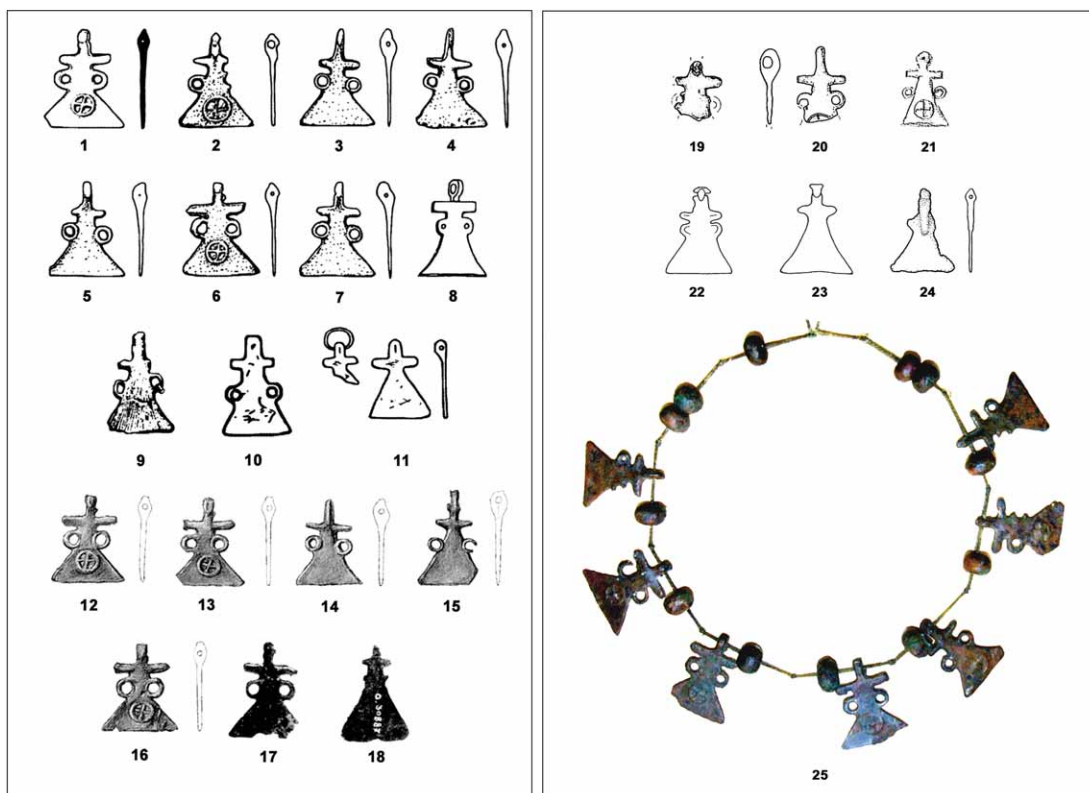
Figure 7. Distribution map of the *type Ia* ● and *Ib* ■ anthropomorphic pendants
(updated after TEBMANN 2007).

Br/ Nr	Nalazište/ Site	Kom/ Nr	Tip/ Type	Okolnosti/ Occasion	Bibliografija/ Bibliography
1	Odolanów- Ziemia Kaliska (Pl)	7	Ia, Ib	?	Pudełko 2007: 241–242, Fig. 7, Sl. 8 – Sl. 8: 25.
2	Falkenberg- Strettweg (At)	1	Ib	Grob?/ Grave?	Teržan 1990b: Sl. 33: 2; Teßmann 2001: Abb. 54: 1; Teßmann 2007: Abb. 1: 1 – Sl. 8: 1.
3	Batina (Hr)	6	Ia, Ib	?	Teßmann 2001: Abb. 54: 2–7; Teßmann 2007: Abb. 1: 2–7 – Sl. 8: 2–7.
4	Kompolje (Hr)	1	Ia	Grob/ Grave I–28	Vasić 1982: 248, Abb. 11: 3; Drechsler-Bižić 1987: T. XLIV. 20; Raunig 2004: T. XXVI: 3; Teßmann 2001: Abb. 54: 9; Teßmann 2007: Abb. 1: 9 – Sl. 8: 9.
5	Prozor (Hr)	5	Ia, Ib	Nekropola?/ Necropolis?	Teßmann 2001: 83, Abb. 53, T. 2: 1–5; Teßmann 2007: Abb. 1: 12–16; Raunig 2004: T. XXVI: 4 – Sl. 8: 12–16.
6	Montegiorgio (It)	3	Ia, Ib	Grob/ Grave 38, 49	Seidel 2006: 140–141, 221, T. 48: 6, T. 64: 5–6 – Sl. 8: 19–20, 24.
7	San Ginesio (It)	1	Ia	Nekropola?/ Necropolis?	Teßmann 2001: Abb. 54: 10; Teßmann 2007: Abb. 1: 10 – Sl. 8: 10.
8	Cupra Marittima (It)	1	Ia	Nekropola?/ Necropolis?	Percossi Serenelli 2000: <i>Il costume femminile</i> , Fig. 5.
9	Ripatransone (It)	2	Ia	?	Teßmann 2001: Abb. 54: 8; Teßmann 2007: Abb. 1: 8; Percossi Serenelli 1989: 93, tipo 11, 194 – Sl. 8: 8.
10	Offida (It)	1	Ia	Nekropola?/ Necropolis?	D' Ercole 1977: T. 46: B31 – Sl. 8: 22–23.
11	Capoterra, o. Sardinija (It)	8	Ib	<i>Grob ratnika / Warrior's grave</i>	Usai 2007: 103 – Sl. 8: 21.
12	Zbirka Riese (D)	1	Ia	?	Naso 2003: 182, cat. 277; Teßmann 2007: Abb. 1: 17 – Sl. 8: 17.
13	Muzej Worms (D)	2	Ia	?	Naso 2003: 182, cat. 275–276; Teßmann 2007: Abb. 1: 18 – Sl. 8: 18.

prihvatimo da su ti privjesci uistinu japodska domišljatost, jer kao i sve poznate antropomorfne privjeske tako i ove obilježava dvodimenzionalnost koja ne teži realističnosti nego znakovito, ikonološki simbolizira ljudski lik (ČOVIĆ 1984: 30), tada se upravo na primjercima iz Prozora razlikuju oni koji nemaju (*varijanta Ia*) i oni koji imaju reljefno, plastično izveden ukras križa upisanog u kružnici (*varijanta Ib*) na donjem dijelu trokutastog proširenja – haljine.¹³ Osim tog detalja na pri-

13 Ikonografski koncept osmišljen je sjedinjenjem trokuta i istaka, geometrijskom formom koja nedvojbeno obi-

lježava antropomorfno, tj. ljudski lik (KUKOČ 1995: 51–58). Ukras pak kruga, osobito koncentričnog, često je pri-

Slika 8. Antropomorfni privjesci tipa Ia i Ib – 1: Falkenberg, 2–7: Batina, 8: Ripatransone, 9: Kompolje, 10: San Ginesio, 11: Numana, 12–16: Prozor, 17: Kolekcija Riese, 18: Muzej Worms, 19–20, 24: Montegiorgio, 21: Capoterra, 22–23: Offida, 25: Odolanów (1–18 prema TEßMANN 2007; 19–20, 24 prema SEIDEL 2006; 21 prema USAI 2007; 22–23 prema D'ERCOLE 1977; 25 prema PUDEŁKO 2007).

Figure 8: Anthropomorphic pendants, *type Ia* and *Ib* – 1: Falkenberg, 2–7: Batina, 8: Ripatransone, 9: Kompolje, 10: San Ginesio, 11: Numana, 12–16: Prozor, 17: Riese collection, 18: Worms Museum, 19–20, 24: Montegiorgio, 21: Capoterra, 22–23: Offida, 25: Odolanów (1–18 after TEßMANN 2007; 19–20, 24 after SEIDEL 2006; 21 after USAI 2007; 22–23 after D'ERCOLE 1977; 25 after PUDEŁKO 2007).

kazani znak na antropomorfnim privjescima, dok je sintaksa kruga i križa specifična samo za ovaj Ib tip privjesaka. I krug i križ smatraju se temeljnim simbolima kojima, osobito u zajedničkoj fuziji i kontekstualnoj kompoziciji, pripada iznimno značenje (GOMBRICH 1990; CHEVALIER – GHEERBRANT 1994: 271–272; LAWLOR 2003: 90–95). Ikonografski su, dakle, eksplicitno likovno prikazani, čak i istaknuti na svim poznatim privjescima. Krug je najrašireniji i najjednostavniji, općeniti solarni simbol (STIPČEVIĆ 1981: 16–21), no ambivalentno i simbol jedinstva te savršenstva, kontinuiteta i vječnosti, a može predstavljati

ti i snagu, tj. veličinu ženskoga duha. On je zapravo nebo, kružnog i nepromjenljivog oblika koje prihvaća križ, simbol najviše moći i životne snage, svjetla i samoga Sunca (JAFJE 1987: 240–249; LAWLOR 2003: 6–15; TRESIDDER 2004: 313–315). Takvom sintaksom postaju metafora univerzalnog, kozmičkog i kako bi to rekao Ernst Gombrich postaju „*tajni jezik božanskog*“ (GOMBRICH 1990: 38). Ukoliko su na primjercima iz Capoterra doista upisane lijevo orijentirane svastike, smisao i poruka ostaju isti, budući da je riječ o vrtećem, dinamičnom križu, supstitutu onoga što obilježava i sam križ.

vjescima varijante Ib kao da je doista naglašena ili istaknuta profilacija glave i nosa (Sl. 8: 1–2, 6, 12–13, 16, 20–21, 25), a posebnost njihova je i ta što su, za razliku od svih ostalih tipova antropomorfnih privjesaka, lijevani u dvodijelnom kalupu.

Bilo bi sasvim očekivano kako su i privjesci tipa Ia, a posebno Ib importirani iz japodskog teritorija u sjevernije prostore. No priželjkivanu situaciju ipak donekle uznemiruju, ako ne i mijenjaju, upravo ti nalazi iz Capoterre i iz Odolanówa koji onih varijante Ib broje sveukupno 15 komada što je, u svakome slučaju, do sada najveći poznati broj (Sl. 8: 21, 25). Naprotiv, ta je varijanta gotovo odsutna kod Picena, a zabilježena je samo jednim ulomkom iz ženskog groba 49 nekropole u Montegiorgiu (SEIDEL 2006: T. 64: 6) (Sl. 8: 20). To nam sugerira na znakovite promjene jer, važno je istaknuti, niti oni privjesci varijante Ia nisu u potpunosti bliski ili najbliži onima iz japodskih ili ostalih navedenih europskih kontinentalnih nalazišta. Svi picenski primjerci, bez iznimke, pokazuju određenu samosvojnost, kako oblikovno tako i stilski, pa sukladno tomu možda ne bismo trebali govoriti o japodskom importu na to područje (TEßMANN 2007: 185), već eventualno o importiranju ideje koja se ondje realizirala na prilagodnom uvjetovane drugačije načine. To zapravo i jest smisao postojanja neke *koinè*, preko čijih su daljnjih kontakata i mreža komunikacija opisani privjesci prispjeli sve i do Sardinije.¹⁴ Glede na kontekste nalaženja ostalih antropomorfnih privjesaka to zasigurno vrijedi i za načine njihova nošenja; stoga će najčešće biti zabilježeni kao amuleti, samostalno ili u paru, ali i u kombinaciji s drugim nakitnim oblicima ili predmetima. Kao takvi krasili su ženske nositeljice (TEßMANN 2007: 187), što dodatno potkrepljuje i njihov ikonografski program s posebnom namjenom ideološkog, profilaktičkog i apotropejskog karaktera, a možda i isticanja simboličke informacije o njihovim vlasnicama.

U značenjskom smislu isto se može s određenom sigurnošću pretpostaviti i za nositeljice lučnih fibula s unatrag povijenom ptičjom glavicom na nožici. Jer, pored apstraktnih znakova univerzalnim solarnim simbolom smatrana je upravo ptica kao kozmički element zraka.¹⁵ No ptice selice, poglavito guske i patke, koje su možda upravo upriličene na tim fibulama, usko su povezane, još od pradavnih vremena, s manifestacijom plodnosti i rađanja, ciklusa obnavljanja i trajne vitalnosti, odnosno besmrtnosti duše, donošenja dobre sreće (npr. GIMBUTAS 2001: 14, 19–21; 2007: 112–150). Poradi istih aspekata postat će epifanijom i svakako atributima kako Artemide tako još i više Atene arhajskog doba (GIMBUTAS 2001: 155–158; 2007: 147–149; BEVAN 1986: 31–35; OSBORNE 1998: 63; WERNESS 2006: 20, 24, 44–47). Stoga su možda u nekome shvaćanju i te fibule imale sličan karakter i namjenu kao i opisani privjesci, posebno ako znamo da nije krajnje isključeno njihovo zajedničko pojavljivanje, što ilustrira nalaz iz Falkenberga. Čini se zato vrijednim istaknuti, iako su nam kontekstualni podaci skromni, ali već i u tom korpusu možemo vidjeti kako se one redovito pojavljuju u ženskim i/ili dječjim grobovima (Lista uz Sliku 6), što zasigurno ne može biti posljedica slučajnosti ili podudarnosti.

Naposljetku, valjalo bi dataciju narukvica usmjeriti prema opisanim lučnim fibulama *tipa Kompolje* i tako uvažiti dataciju koju je ponudila N. Lucentini, tj. smjestiti ih u vrijeme HaC2 i HaD1 horizonta 7. i eventualno prve polovine 6. stoljeća pr. Kr. Dodatni razlog tom promišljanju mo-

¹⁴ Za picenske antropomorfne privjeske vidjeti drugačije mišljenje kod Alessandra Nasa (2000: 170–171, Fig. 43, 44). *Grob ratnika* iz Capoterre samo se konvencionalno tako naziva. Naime, riječ je o impresivnom nalazu za kojeg nije sigurno potječe li svih 264 metalnih predmeta, jer keramika nije očuvana, iz te jedne cjeline ili su, vjerojatnije, na razne načine i iz više grobova, prispjeli u taj skupni nalaz. Što se tipološkog određenja tiče već je i prilikom prve katalogizacije predmeta, 1894. godine, istaknuto

kako materijalna građa pokazuje izravnu povezanost s picenskom kulturom (USAI 2007: 103).

¹⁵ KOSSACK 1954: 50–53, 62–69; STIPČEVIĆ 1981: 23–29; BEVAN 1986: 28–59; KOSSACK 1999: 26, 34–35, 41; KUKOČ 2003: 245–249. O *Potmii theron* kao gospodarici ptica i njihovo značenje preneseno u vrednovanju polumjesečastih fibula i njihovih nositeljica vidjeti kod B. Teržan (1990a: 65–67) i općenito kod E. Bevan (1986: 53–56).

guće je naći i kod inventara groba 289/(107) iz Kompolja gdje su, uz ostalu kronološki manje osjetljiviju građu, zabilježene i dvije tropetljaste fibule koje će tako činiti vremenski sklad s lučnim fibulama s unatrag povijenom ptičjom glavicom na vrhu nožice (BRUNŠMID 1903–1905). A te nam fibule u kulturološkom shvaćanju reflektiraju određene nadregionalne trendove ili modu ondašnjeg vremena koja se procesuirala i razvijala unutar jadranske kulturne *koiné*. Istodobno, baš kao i antropomorfnu privjesci, ukazivat će i na širu prostornost, tj. kontakte širokih razmjera koji su morali biti njegovani u određenim okvirima razumijevanja i shvaćanja, uzajamnosti i kontinuiteta. Ljepotu ambivalentnosti *koiné*, u svoj njezinoj ideološkoj i praktičnoj misli, dočaravat će pak podlaktične narukvice koje u prepoznatljivom regionalnom identitetu izradbe, poštuju, ali ujedno i ruše te tako obogaćuju kanonizirane forme koje se, barem prema trenutačnoj istraženosti, mogu spoznavati u posrednom optjecanju ideja, ovoga puta i na ovim primjerima, od Japoda preko Kvarnera do Picena.

Zahvale

Pri nastajanju ovoga rada velikodušno su mi i istinski pomogle brojne kolege među kojima posebnu zahvalnost dugujem Lidiji Bakarić iz Arheološkog muzeja u Zagrebu i Željki Cetinić iz Pomorskog i povijesnog muzeja Hrvatskog primorja u Rijeci, jer su mi omogućile uvid i publiciranje građe te Miljenki Galić iz Arheološkog muzeja u Zagrebu za izradbu crteža. Iskrenu zahvalnost na brojnim podacima i nesebičnim savjetima upućujem Bibi Teržan iz Oddelka za arheologiju Filozofske fakultet u Ljubljani, Nori Lucentini iz Arheološkog muzeja u Ascoli Piceno i Andreju Preložniku iz Inštituta za dediščinu Sredozemlja u Piranu. Vrijednim i kritičkim diskusijama te bezgraničnom pomoći i strpljenjem rad je oplemenio moj Boris Kavur. No niti jedna priča nije dvodimenzionalna poput naših privjesaka, već ima i treću dimenziju ili peti element koji je zapravo inicirao otkrivanje i raspetljavanje čitave »zgodbe« oko narukvica. Tu je neophodnu dimenziju nesebično podarila Dubravka Balen-Letunić kojoj u znak duboke zahvalnosti i poštovanja posvećujem ove retke.

POPIS ILUSTRACIJA NA TABLAMA / ILLUSTRATIONS ON PLATES

T. I 1 Rijeka

2 Bakar

Bronca / Bronze, M. 1: 2

T. II 1 Prozor

2 Kompolje

Bronca / Bronze, M. 1: 2

BIBLIOGRAFIJA / BIBLIOGRAPHY

ADAM, R. 1984 – *Bronzes étrusques et italiqes*. Bibliothèque Nationale, Département des Monnaies, Médailles et Antiques. Paris 1984.

BAKARIĆ, L. 2006 – Pretpovijesni Prozor. U: L. BAKARIĆ – B. KRIŽ – M. ŠOUFEK – *Pretpovijesni jantar i staklo iz Prozora u Lici i Novog Mesta u Dolenjskoj / Prehistoric amber and glass from Prozor in Lika and Novo Mesto in Dolenjska*. Catalogue of the Exhibition. Zagreb, 2006: 48–81.

BALEN-LETUNIĆ, D. 2004 – Japodi. U: D. BALEN-LETUNIĆ ur. *Ratnici na razmeđu Istoka i Zapada. Starije željezno doba u kontinentalnoj Hrvatskoj / Warriors at the crossroads of East and West*, Catalogue of the Exhibition. Zagreb, 2004: 211–257.

- BARTH, F. E. 1969 – Die hallstattzeitlichen Grabhügel im Bereiche des Kutscher bei Podsemel (Slowenien). *Antiquitas* (Bonn), 3,5/1969.
- BATOVIĆ, Š. 1955 – Nekoliko ilirskih antropomorfnih figura iz Sjeverne Dalmacije. Zusammenfassung: Einige Illyrische anthropomorphe Figuren aus Norddalmatien. *AVes*, VI-2/1955: 233–246.
- BATOVIĆ, Š. 1990 – Novija istraživanja prapovijesti u biogradskom kraju. Résumé: Recherches récents sur la Préhistoire de la Région de Biograd. U: Š. BATOVIĆ ur. Biograd i njegova okolica u prošlosti. *Biogradski zbornik*, 1/1990: 85–171 + T. XIX, XX.
- BERMOND MONTANARI, G. – D. SCAGLIARINI CORLÀITA – L. MONTANARI – G.A. MAN-SUELLI – V. RIGHINI – G. SUSINI 1975 – *Russi. La Villa Romana- La Città*. Faenza, 1975.
- BEVAN, E. 1986 – Representations of animals in sanctuaries of Artemis and other Olympian deities. *BAR International series*, 315/1986.
- BLEČIĆ, M. 2007 – Reflections of Picens impact in the Kvarner Bay. U: M. GUŠTIN – P. ETTTEL – M. BUORA urd. *Piceni ed Europa, Atti del convegno*. Archeologia di frontiera 6. Udine, 2007: 109–122.
- BRUNŠMID, J. 1903–1905 – *Dnevnik iskopavanja Kompolje 1903–1905*. Arhiv Arheološkog muzeja u Zagrebu.
- BRUSIĆ, Z. 2000 – Nekropola gradine kod Dragišića. Summary: A cemetery of Gradina near Dragišić. *RadFilZad*, 38(25)/1999–2000: 1–15.
- BRUSIĆ, Z. 2002 – Nekropole liburnskih naselja Nina i Kose kod Ljupča. Summary: Necropolises of the Liburnian Settlements of Nin and Kosa near Ljubač. *HistAnt*, 8/2002: 213–242.
- CHEVALIER, J. – A. GHEERBRANT 1994 – *Rječnik simbola. Motivi, sni, običaji, geste, oblici, likovi, boje, brojevi*. Zagreb, 1994.
- COEN, A. 2003 – Materiali da Montegiorgio della collezione Gian Battista Campagnoni Natali. *BPI*, 93–94/2002–2003: 155–217.
- ČOVIĆ, B. 1976 – *Od Butmira do Ilira*. Sarajevo, 1976.
- ČOVIĆ, B. 1984 – Umjetnost kasnog bronzanog i starijeg željeznog doba na istočnoj jadranskoj obali i u njenom zaleđu. Zusammenfassung: Die Kunst der Spätbronze- und älteren Eisenzeit an der östlichen Adriaküste und in deren Hinterland. U: A. BENAC ur. Simpozijum Duhovna kultura Ilira. *PosIzdCBI*, 67, 11, 1984: 7–40.
- DALL' OSSO, I. 1915 – *Guida Illustrata del Museo Nazionale di Ancona*. (Ristampa anastatica dell' edizione originale Ancona 1915). Urbino, 2006: Ministero per i Beni e le Attività Culturali, Sopraintendenza per i Beni Archeologici delle Marche.
- D' ERCOLE, V. 1977 – Cultura Picena: Oggetti in metallo, osso ed ambra. U: *I materiali della collezione Guglielmo Allevi raccolti nel Museo Civico di Offida*. Offida, 1977: 65–125.
- De La GENIÈRE, J. 1968 – *L'Age du Fer en Italie Meridionale, Sala Consilina*. Naples, 1968.
- DRECHSLER-BIŽIĆ, R.
- 1959. Istraživanje nekropole praistorijskih Japoda u Kompolju. Résumé: Les fouilles de la necropole yapode à Kompolje 1955–1956. *ARadRaspr*, I/1959: 245–280.
 - 1961. Rezultati istraživanja japodske nekropole u Kompolju 1955–1956. godine. Zusammenfassung: Ergebnisse der in den Jahren 1955/1956 durchgeführten Ausgrabungen in der japodischen Nekropole von Kompolje. *VAMZ*, 3. s. 2/1961: 67–114.

- 1987. Japodska grupa. U: A. BENAC, S. GABROVEC urd. *PJZ V – Željezno doba*. Akademija nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine, Centar za balkanološka ispitivanja. Sarajevo, 1987: 391–441.
- DULAR, J. 1978 – Podzemelj. *KatMon*, 16/1978.
- GABROVEC, S., KRUH, A., MURGELJ, I. 2006 – Pristavlja vas in sporadične najdbe/Pristavlja vas und sporadische funde. U: S. GABROVEC – A. KRUH – I. MURGELJ – B. TERŽAN. *Stična II/1 Gomile starejše železne dobe /Grabhügel aus der Älteren Eisenzeit*. *Kat Mon*, 37/2006.
- GIMBUTAS, M. 2001 – *The Living Goddesses*. Berkley-Los Angeles-London, 2001.
- GIMBUTAS, M. 2007 – *The Goddesses and God of Old Europe 6500–3500 BC. Myths and Cult Images*. London, 2007.
- GOMBRICH, E. H. 1990 – *Spisi o umetnosti*. Studia Humanitatis. Ljubljana, 1990.
- GREGL, Z. 2008 – Bakar – staklo iz rimske nekropole. U: Z. GREGL – I. LAZAR. Bakar: Staklo iz rimske nekropole / The Glass from the Roman cemetery. *Katalozi i monografije Arheološkog muzeja u Zagrebu*, 5, 2008: 11–19.
- HILLER, G. 1991 – *Zur japodischen und liburnischen Früheisenzeit Nordwestjugoslawiens, Teil I, 2*. Phil. Diss. Heidelberg, 1991.
- JAFFÉ, A. 1987 – Simbolizam u likovnim umjetnostima. U: C. G. JUNG. *Čovjek i njegovi simboli*. Zagreb, 1987: 230–271.
- KOSSACK, G. 1954 – Studien zum Symbolgut der Urnenfelder- und Hallstattzeit Mitteleuropas. *RGF*, 20/1954.
- KOSSACK, G. 1999 – Religiöses Denken in dinglicher und bildlicher Überlieferung Alteuropas aus der Spätbronze- und frühen Eisenzeit (9.–6. Jahrhundert v. Ch. Geb.). *APHBAW*, 116/1999.
- KUKOČ, S. 1995 – Antropomorfni privjesak tipa Prozor. Summary: Anthropomorphic Pendants of the Prozor Type. *Diadora*, 16–17/1994–1995: 51–80.
- KUKOČ, S. 2003 – Ptica i konj u solarnoj dinamici svijeta. Summary: Bird and Horse in Solar dynamics of the World. *OpA (Prof. Nives Majnarić Pandžić uz 65. obljetnicu života)*, 27/2003: 243–250.
- LAWLOR, R. 2003 – *Sacred Geometry: Philosophy and Practice*. London, 2003.
- LOLLINI, D. 1976a – La civiltà Picena. *Popoli e civiltà dell'Italia antica*, 5, 1976: 107–195.
- LOLLINI, D. 1976b – Sintesi della civiltà Picena. Sažetak: Pogled na picensku kulturu. U: B. ČEČUK – N. MAJNARIĆ PANDŽIĆ – V. MIROSAVLJEVIĆ – M. SUIĆ urd. *Jadranska obala u protohistoriji. Kulturni i etnički problemi*, Simpozij održan u Dubrovniku 1972. Zagreb, 1976: 117–153.
- LO SCHIAVO, F. 1970 – Il gruppo liburnico-japodico, per una definizione nell'ambito della protostoria balcanica. *AttAL*, ser. 8, 14/1970: 363–524.
- LUCENTINI, N. 2002 – I Piceni. U: N. LUCENTINI ur. *Il Museo Archeologico Statale di Ascoli Piceno*. Pescara, 2002: 23–36.
- LUCENTINI, N. 2007 – Riflessi della circolazione Adriatica nelle Marche centromeridionali. U: M. GUŠTIN – P. ETTEL – M. BUORA urd. Piceni ed Europa, Atti del convegno. *Archeologia di frontiera* (Udine), 6/2007: 95–108.
- LJUBIĆ, Š. 1889 – *Popis arheološkoga odjela Narodnog Zemaljskog Muzeja u Zagrebu* (Predhistorička sbirka). Zagreb, 1889.

- MANCINI, M. – BETTI, M. 2006 – *Istruzioni per l'uso. Indice analitico topografico e fotografico della Guida illustrata del Museo Nazionale di Ancona di Innocenzo Dall'Ossso*. Urbino, 2006: Ministero per i Beni e le Attività Culturali, Soprintendenza per i Beni Archeologici delle Marche.
- MATOŠEVIĆ, D – MIHOVILIĆ, K. 2004 – *Prapovijesni nalazi na Trgu G. Matteottija u Rovinju / Reperti preistorici di Piazza G. Matteotti a Rovigno*. Zavičajni muzej Grada Rovinja. Rovinj, 2004.
- MIHOVILIĆ, K. 2001 – Nezakcij, Prapovijesni nalazi 1900.–1953. / Nesactium, Prehistoric finds 1900–1953. *MonKatPula* 11/2001.
- NASO, A. 2000 – I Piceni. Storia e archeologia delle Marche in epoca Preromana. *Biblioteca di Archeologia* (Milano), 29/2000.
- NASO, A. 2003 – I bronzi etruschi e italici del Römisch-Germanisches Zentralmuseum. *Kataloge vor- und frühgeschichtlicher Altertümer* (Mainz), 33/2003.
- OSBORNE, R. 1998 – *Archaic and Classical Greek Art*. Oxford History of Art. Oxford-New York, 1998.
- PARZINGER, H. 1989 – Hallstattzeitliche Grabhügel bei Dobrnič. Povzetek: Halštatske gomile pri Dobrniču. *AVes*, 39–40/1989: 529–636.
- PERCOSSI SERENELLI, E. 1989 – *La civiltà Picena. Ripatransone: un museo, un territorio*. Maroni. Ripatransone, 1989.
- PERCOSSI SERENELLI, E. 2000 – Il costume femminile. U: *Identità culturale e costume locale dei Cuprenses*. Cupra Marittima, Museo del Territorio, Sezione Picena. Loreto, 2000.
- PERONI, R. 1973 – *Studi di cronologia hallstattiana*. Istituto di Paleontologia dell'Università di Roma. Roma, 1973.
- PRELOŽNIK, A. 2007 – Fibule picene e lucane nel *Caput Adriae* orientale. U: M. GUŠTIN, P. ETTTEL – M. BUORA urd. Piceni ed Europa, Atti del convegno. *Archeologia di frontiera* (Udine), 6/2007: 123–134.
- PUDEŁKO, E. 2007 – Luxurious prehistoric objects from S-E Great Poland. U: J. BARON – I. LASAK urd. Long Distance Trade in the Bronze Age and Early Iron Age. Conference Materials Wrocław 19–20. 04. 2005. *Studia Archeologiczne* (Wrocław) 40/2007: 237–249.
- RAUNIG, B. 2004 – Umjetnost i religija prahistorijskih Japoda / Art and Religion of Prehistoric Yapodi. *DjelaCBI*, (LXXXII) 8, 2004.
- SEIDEL, S. 2006 – Die »Grabkomplexe« aus Montegiorgio – Untersuchungen zur Tracht und kulturhistorischen, regionalen Einordnung / I »complessi tombali« di Montegiorgio – Ricerche sul costume e valutazione storico-culturale. U: P. ETTTEL – A. NASO urd. Montegiorgio. Die Sammlung Campagnoni Natali n Jena/ La Collezione campagnoni Natali a Jena. *Jenaer Schriften zur Vor- und Frühgeschichte* (Jena), 2/2006: 74–165.
- STARE, V.
- 1961. Prazgodovinske Malence. Summary: The Prehistoric Malence. *AVes*, 11–12/1960–1961: 50–87.
 - 1963. Prazgodovinske gomile iz Rovišča. Zusammenfassung: Die urzeitlichen Hügelgräber aus Rovišče. *AVes*, 13–14/1962–1963: 435–468.
 - 1973. Prazgodovina Šmarjeta / Der vorgeschichtlicher Komplex von Šmarjeta. *KatMon*, 10/1973.

- STIPČEVIĆ, A. 1981 – Kultni simboli kod Ilira. Građa i prilozi sistematizaciji. Riassunto: Simboli religiosi degli Iliri. *PosIzdCBI*, 54, 10, 1981.
- TERŽAN, B. 1990a – Polmesečaste fibule. O kulturnih povezavah med Egejo in *Caput Adriae*. Zusammenfassung: Die Halbmondfibeln. Über die Kulturverbindungen zwischen der Ägäis und dem *Caput Adriae*. *AVes* 41/1990: 49–88.
- TERŽAN, B. 1990b – Starejša železna doba na slovenskem Štajerskem / The early Iron Age in Slovenian Styria. *KatMon*, 25/1990.
- TERŽAN, B. – F. LO SCHIAVO – N. TRAMPUŽ-OREL 1984 – Most na Soči (Santa Lucia II). Szombathyjeva izkopavanja / Die Ausgrabungen von J. Szombathy. Table-Tafelband. *KatMon*, 23–2/1984.
- TEBMAN, B. 2001 – Schmuck und Trachtzubehör aus Prozor, Kroatien. Ein Beitrag zur Tracht im japodischen Gebiet. *APA*, 33/2001: 28–151.
- TEBMAN, B. 2007 – Beziehungen des Japodischen Raumes zum Picenum in der Älteren Eisenzeit. U: M. GUŠTIN – P. ETTTEL – M. BUORA urd. Piceni ed Europa, Atti del convegno. *Archeologia di frontiera* (Udine), 6/2007: 185–200.
- TRESIDDER, J. 2004 – *1001 simbol: ilustrirani vodnik skozi svet Simbolov*. Notranje Gorice, 2004.
- USAI, A. 2007 – La Tomba di Capoterra. U: M.L. NAVA – A. SALERNO urd. *Ambre. trasparenze dall'antico*. Catalogo della mostra Napoli, 26 marzo-10 settembre 2007. Napoli, 2007: 103–104.
- VASIĆ, R. 1982 – Ein Beitrag zu den Doppelnadeln im Balkanraum. *PZ (Berlin)* 57/1982: 220–257.
- WERNES, B. H. 2006 – *The Continuum encyclopedia of animal symbolism in art*. New York, 2006.

JAPODIAN FOREARM BRACELETS:

THE SYMBOLISM OF THE FEMALE PRINCIPLE IN THE CIRCULATION OF IDEAS AND CREATIONS OF THE ADRIATIC CULTURAL *KOINÉ*

A linear geometrical ornament consisting of double line of dots, bordered with larger bulges, dots and a massive bordure is elaborated on fragments of thin bronze sheets from Rijeka. Originally, those sheets, now severely damaged, are mere remnants of a luxury quadrangular bracelet produced by the pressing on a matrix and hammering technique (Fig. 1, Fig. 3: 4, Pl. I: 1).¹⁶ Although this specimen was not previously published, several bracelets of similar typological and stylistic characteristics are known, though they were not extensively discussed, other than being referred to only as a digression.

The first of such bracelets, the one from Prozor, was published by Šime Ljubić (1889: 149, Pl. XXVI: 168), alongside with another two specimens from the same site, but with different morphological and ornamental characteristics (LJUBIĆ 1889: Pl. XXVI: 169–170) (Fig. 3: 1, Pl. II. 1). Two almost identical bracelets from Kompolje were published next: one from grave 4/(61) (DRECH-

16 Six fragments of damaged bronze sheets are preserved, three of them being a part of the bordure with an outside-curved curb, inside of which a thin bronze wire, circular in cross section, is spread. The edge is ornamented with two rows of hammered dots and three horizontal strips. The central part has a geometrical ornament in which only

a triangle and a semicircle with a larger dot in the centre can be discerned. Size: length 5,7+6,1+2,4 cm; width: 6,5+3,1+4,3 cm. Inventory number: PPMHP 1078. The bracelet comes from the Rijeka prehistoric necropolis supposedly located in the area of the modern Ciotta Street (Pl. I: 1).

SLER-BIŽIĆ 1959: 250, Fig. 9; 1961: 73–74, Pl. II: 13) (Fig. 3: 2, Pl. II: 2), and another from grave 289/(107), coming from earlier excavations conducted by Josip Brunšmid, when two of such bracelets were found (DRECHSLER-BIŽIĆ 1961: 73; LO SCHIAVO 1970: 473, Pl. XXXVIII: 16; RAUNIG 2004: 77). But it was only Ruža Drechsler-Bižić who briefly discussed these ornaments, and she – in conformity with the comprehension of that period – concluded that they are typical Japodian jewellery, since six specimens were found on their territory. On the central part of the bracelet she recognized decoration in the form of bird protomes or similar patterns. Through the analysis of this ornament, relying on the results of the analysis of the Italian material performed by Georg Kossack, not finding any parallels neither in the coastal area of the Adriatic nor in the Piceni territory, she associated them with the Urnfield cultural complex of the Danubian area and the Western Alps, and she dated them to the HaA2 period (DRECHSLER-BIŽIĆ 1961: 73–75).

Almost identical, if somewhat broadened interpretative framework, was lately published by Branka Raunig, in this occasion – unknown until then – she published specimen from *Dabar* (RAUNIG 2004: 77–80, Pl. XIV: 2). Using somewhat different analogies, perhaps too often irrelevant, she dated the bracelets to HaB and HaC period (RAUNIG 2004: 79–80). It is interesting that already R. Drechsler-Bižić stated that the Prozor example, in lieu with the typological analysis of the remaining objects from the same grave, could be dated to HaB/C horizon (DRECHSLER-BIŽIĆ 1961: 73), which was enough for B. Raunig to affirm that the HaA2 date for the earliest appearance of the type was somewhat too early.

The *Dabar* bracelet demands – for various reasons – a special attention. B. Raunig published it according to the *Catalogue of objects* from the Archaeological museum in Zagreb by R. Drechsler-Bižić (RAUNIG 2004: 77–80). Reviewing all the relevant data – archival records, and the very objects kept in the Museum – showed that the bracelet, together with the remaining parts of the attire, did not come from Dabar, but *Bakar* – a small town on the shore of the Kvarner in the immediate vicinity of Rijeka (Fig. 2, Fig. 3: 3, Pl. I: 2).¹⁷ This information was noted by J. Brunšmid in his report on the survey and revision excavation of a part of the Sarazinovo necropolis in Bakar (1905). The author testifies that there existed a rich Iron Age necropolis, devastated by workmen during tillage and vineyard cultivation. He himself gathered several Early and Late Iron Age objects (GREGG 2008: 17–19).¹⁸ Finally, some recent finds (BLEČIĆ 2007: 116, Fig. 7) should be added to this precious information that will help Bakar being recognized as a promising Iron Age site.

Furthermore, another similar bracelet from the western shore of Adriatic – from the Picenum itself – should be added to the above finds. It is a partially preserved bracelet with a symbolic irregular geometrical ornament in its central section, coming from the Salino »necropolis« (LUCENTINI 2002: 33, Fig. 36) (Fig. 3: 5).¹⁹ Italian scientific literature interpreted it most frequently simply as a »Liburnian bracelet« or an import from the Liburnian territory, reflecting the already well-established notion of the Adriatic *koiné*, dating it to the 7th century BC (LUCENTINI 2002: 33).

17 Five fragments of severely damaged bronze sheets are preserved, three of them being the bordure with an outside-curved curb. The edge is ornamented with two rows of hammered dots and three horizontal strips. The central part, consisting of three fragments, has a geometrical ornament in the form of a hanging triangle, garland, and a semi-circle, formed out of lines of smaller dots. Within the circles, in its centre, there is a larger dot. The whole central part is bordered with similar dots. Size: length 13,6 cm; width: 13,2 cm. Inventory number: AMZ 11581 (Pl. I: 2).

18 It is probable that later filings or revisions mixed up the objects, re-inventing the jewellery from *Bakar* to *Dabar*??

19 It was long held that this bracelet came from an unknown site (LUCENTINI 2002: 33). But archival records have shown that it comes from the Salino »necropolis« (N. LUCENTINI, *Riflessi della circolazione adriatica nelle Marche centro meridionali*, a lecture held at the conference *Piceni ed Europa* (Piran, 2006.) (LUCENTINI 2007: 104).

With the increase in number of forearm, cuff-like or band bracelets – all these terms are in use – in general, as well as in the Kvarner area, new considerations on their typological, cultural and even spatial connections are appropriate (Fig. 3, Fig. 4). Specifically, all specimens are characterized by certain typical production properties, form and the style of ornamentation. On the other hand, a more thorough formal and stylistic analysis, as well as their comparative interpretation, point to several details that show that the differences between them should not be ignored. Thus, we should first distinguish the *variant I* of those bracelets with exclusively linear geometrical ornaments produced by the embossing of same size dots in several lines technique, and with four fastening holes. Those are the characteristics of two Prozor bracelets (LJUBIĆ 1889: Pl. XXVI: 169–170). A more luxuriant – discussed in this paper – *variant II* of the Japodian forearm bracelets is characterized by a significantly more indented ornament with a central scene produced by different techniques. The bracelets from the Lika sites (Fig. 3: 1–2, Pl. II), the construction of the central motif notwithstanding, have a broad outer bordure with three to four plastically elaborated ribs, an inside line formed out of three rows of smaller embossed dots, and – again – a line of thinner ribs. Next follows the frame of the central scene, made out of larger bulges and dots, but only along its broader side. The narrower lateral sides have a narrower bordure, formed out of one line of embossed dots and ribs, but with an edge of tubular curved ends for the fastening of the bracelet. The entire ornament of the central field is regularly produced by three parallel lines of smaller embossed dots. Contrary to them, the specimens from Kvarner and Picenum have their ornament formed out of two parallel lines of dots, significantly narrower bordure, two lines of embossed dots and three ribs, and the bordure of the central scene with larger bulges on all four sides (Fig. 1, Fig. 2, Fig. 3: 3–5, Pl. I). Although it is impossible to reconstruct the central scene on any example save that from Prozor (Pl. II: 1) – reproduced in an ideal projection – the rich construction and an explicit symbolical-metaphorical »vocabulary« of geometrical and schematized lines, as yet undeciphered, stimulates the consideration of these bracelets as being a part of a luxurious, emblematic, but certainly status-symbolic dress. It does not seem very convincing to allow the possibility – solely based on the decoration of the bracelets – that these objects were used as defensive weaponry (RAUNIG 2004: 78). Moreover, if we take into consideration the inventories of Kompolje graves 4/(61) and 289/(107), as well as the fact that the entire region lacks in any finds of male defensive weaponry, we can with certainty speak of them as parts of the female attire.

In lieu with the distinctions enumerated above, one should acknowledge, when dealing with such a distinct jewellery, the differences manifesting themselves in regional implementations of ideas that will – however insignificant they were – contribute to the much coveted and essential individualization of the codified notions. This fact supports the assumption that the bracelets were produced or finished in at least two different workshops, one of which was definitely active in the Japodian territory – or at least produced jewellery for them. Moreover, we can support this with the fact that the bracelets from Rijeka and Bakar show the largest similarity to the one from Salino, therefore, we are allowed to search for their origin within a single production centre. Nonetheless, at this moment it seems both secure and rational to presume the possibility of the existence of a single workshop and/or a production centre, most probably situated among the Japodians, producing this truly unique jewellery. This proposition is supported by the fact that the largest number and variety of bracelets was found precisely in the territory of the Japodians. But it is clear that – culturally – they should be understood as part of the already existing routine processes of the Adriatic *koiné*, as they were indeed understood by Nora Lucentini, yet with more pronounced close association between the territory of the Japodians, Kvarner and the Piceni (Fig. 3, Fig. 4). Therefore, their treatment as »Liburnian bracelets« by the authoress is an unfounded and certainly unacceptable assumption.

Since almost each and every one of those bracelets comes from an insufficiently known or completely unknown context, their chronological position will remain only approximate. When explicating the problem one is tempted to emphasize the importance of grave 4/(61) from Kompolje, although it does not represent a secure support for chronology, since in the initial report on the revision excavations of the necropolis the fragments of the bracelet from grave 4 (Pl. II: 2) were published together with a bow fibula with a backward-curved bird's head at the end of the foot (DRECHSLER-BIŽIĆ 1959: 250, Fig. 10) (Fig. 5: 6). The bracelet is thus published together with a fibula that supports the connections of the territory of the Piceni with that of the Japodians, as well as with its area of origin, the territory of the Liburnians, in both qualitatively reliable and quantitatively specific way (Fig. 6).

These bow fibulae were often made in one piece, but could also consist of two parts (Fig. 5). In the latter case the loop and needle were both attached to the bow with a rivet. The foot is regularly elongated, with a deeper »C« profile and ends in a characteristic bird's head. The bow is smooth and it can be massive, oval or circular in cross section, or thinly hammered, most frequently lentil-profiled (Fig. 5). Because of these characteristics it can be categorized as *Kompolje*-type, since this is precisely where the greatest number of fibulae was found – of both different variations and techniques. The most important detail in their determination is precisely the bird's head, since this is the only thing that differentiates them from, for example, fibulae of the Proto-Certosa type, manufactured on the same principles and with similar technology (RAUNIG 2004: 81). Nonetheless, these fibulae should be discerned from very similar single-piece bow fibulae with ribbed/ridged bow and abstracted bird's head on the end of the foot of the *Podzemelj*-type (PRELOŽNIK 2007: 125–126, 130–131, Fig. 4a) (Fig. 6). Indeed, they plot a somewhat different spatial distribution and are characteristic for Dolenjska, as well as the territory of the Piceni, while individually they appear on Istrian, as well as on other Italian sites.²⁰

Comparative analysis, however, has shown certain groupings of those fibulae: those appearing on the Japodian territory have the strongest parallels in Liburnian specimens, together with fibulae from Krk and Otišić, dependant on the aforementioned areas, as well as fibulae from the grave 334 from Numana (Davanzali) (Fig. 5). Since they have penetrated in more northern areas of the Eastern Alpine area, it is worth mentioning that the Kompolje fibulae (Fig. 5: 4–6)²¹ are rather similar to the Falkenberg find (Fig. 5: 1), characterized by rivets at the bow's end (TERŽAN 1990b: 142, Fig. 33: 1–2). This technical solution is apparent not only on the fibulae from Most na Soči (Fig. 5: 2–3) (TEßMANN 2007: 186), but is further clearly recognizable on a fibula from Krk (Fig. 5: 7) and some of fibulae from Liburnia, for example the one from Nin (Fig. 5: 8), but also on the fibula from the Gradina at Otišić.²² On the other hand, this technique was used for producing some Piceni fibulae, for example in Ancona and Numana.²³ They were considered there as characteristic for the IVA period of the Piceni culture, thus chronologically placed mostly into 7th and 6th c. BC (LOLLINI 1976a: 138, Fig. 11; 1976b: 135, Pl. IX: 9), while in Most na Soči they were defined as belonging to

20 It is interesting to emphasize that the *Kompolje* and *Podzemelj*-type fibulae are never found at the same site – one could almost say the appearance of one precludes that of the other, yet this conclusion is undermined by the fact that they do occur together in Numana (Fig. 6: 25 and the listing accompanying Figure 6).

21 B. Raunig has erroneously published the fibula from grave 224 in Kompolje, decorated with parallel incised lines, as coming from Prozor, although F. Lo Schiavo cited the correct site; see the listing accompanying Figure 6 (Fig. 5: 4).

22 One such fibula is presented in the permanent exhibition of the Archaeological museum in Split, but remains unpublished.

23 Although a significant number of that type of fibulae is known from the eastern Adriatic sites (more than 20 specimens) it was not included in Dunja Glogovič's catalogue *Prähistorische Bronzefunde* (2003). A large number of these fibulae from Italian sites also remain unpublished, for example those from the very Ancona or Numana or other mapped sites. Thus Renato Peroni enumerates them among important elements of the Adriatic *koiné* that were transfer-

the Ic2 period (TERŽAN 1990b: 142). Moreover, it is especially interesting that at Falkenberg the fibula of this type most probably forms a grave unit with an anthropomorphic pendant with outgrowth or »horizontal extensions« (RAUNIG 2004: 128), showing precisely the most intensive circulation of finds from the Picenian to the Japodian sites (Fig. 7), that is, precisely the territories where the said fibulae were found, as well as the bracelets discussed in this paper.

Barbara Teßmann (2001: 88–89, Abb. 50; 2007: 185–187, Abb. 1–2) discussed in detail this type of pendants, and she – in her two papers – recognized them as *type I* anthropomorphic pendants characteristic for the territory of the Japodians.²⁴ Considering their known quantities, we were aware of six Japodian specimens, out of which a single one belonged to a grave complex from the Kompolje necropolis, grave I-28 (VASIĆ 1982: 248, Abb. 11) (Fig. 8: 9), while the remaining five belong to the Prozor collection of the Prehistoric museum in Berlin (TEßMANN 2001: 88–89, Abb. 50; 2007: 186, Abb. 1: 12–16) (Fig. 8: 12–16). This is – in quantitative terms – a sign of certain presence, since they are most often represented – on known sites – with a single specimen. This led the author to consider them a decidedly Japodian product that could have been imported to the Piceni territory.²⁵

Although already Falkenberg drew attention to the long distance contacts, a find of five such pendants from Batina in Baranja (Fig. 8: 2–7) is truly an unorthodox example of such communications. B. Teßmann herself believed that they originated in Prozor (TEßMANN 2007: 186, Abb. 1: 2–7). But another intriguing find of as much as eight pendants is the one from a *warrior's tomb* at Capottera near Cagliari, Sardinia (Fig. 8: 21) (USAI 2007: 103),²⁶ as well as is, on the other hand, the find of a necklace consisting of seven such pendants from Odolanów in Greater Poland (PUDEŁKO 2007: 241–242, Fig. 7) (Fig. 8: 25).²⁷ These finds certainly point to long-distance contacts, as well as to new cultural and historical experiences that require further detailed analysis. One direction could be the analysis of stylistic differences among these anthropomorphic pendants, specifically suggesting an ambiguity in their mode of wear, as well as their known spatial distribution. If we acknowledge the fact that these pendants are truly a product of Japodian ingenuity – since they are, as well as every other known anthropomorphic pendants characterized by their two-dimensional nature, not seeking for realism but symbolically and ichnographically representing a human figure (ČOVIĆ 1984: 30) – than we can discern among the Prozor specimens those that lack (*variant*

red over the sea, relying on the eastern Adriatic finds published in the synthesis of Fulvia Lo Schiavo, but, on the other hand, only notes that there are some unpublished Italian specimens (PERONI 1973: 68, Fig. 21: 5)?! Yet in the time when he was writing the specimens from Numana or Fermo were well known, published by Innocenzo Dall'Ossa in 1915 (DALL'OSSO 1915: 99, 131; MANCINI – BETTI 2006: Pl. 204).

²⁴ The author, together with numerous Italian researches, uses intensively the term Liburnian-Japodian, whether in cultural or geographical context. Considering the differences in nature of their respective geographical areas, together with different material culture, rituals, cultural characteristics and the very chronology – certain similarities notwithstanding – »Liburnian« does not equal »Japodian« and is, therefore, unacceptable.

²⁵ Stylized – or even abstracted – anthropomorphic pendants, cast from a single-piece mould, are generally considered to be a part of the Japodian cultural heritage. Most researchers touching upon the subject believe that they were also produced in their territory (BATOVIĆ 1955: 241–243; ČOVIĆ 1976: 148; 1984: 29–30; DRECHSLER-

BIŽIĆ 1987: 408; KUKOČ 1995: 52; BALEN-LETUNIĆ 2004: 230; RAUNIG 2004: 146–151; BAKARIĆ 2006: 68–72). In all, 18 specimens of *type I* anthropomorphic pendants with a known provenance were known, with three from the collections, that is, Museums (see the listing accompanying Fig. 7). Specimens from Offida (D'ERCOLE 1977: Pl. 46: B20, B31) (Fig. 8: 22–23) and Cupra Marittima (PERCOSI SERENELLI 2000: Fig. 5), as well as another specimen from Montegiorgio grave 38 (SEIDEL 2006: Pl. 48: 6) (Fig. 8: 24), were added to the map, although these objects are somewhat more schematized, not unlike the Numana example.

²⁶ It is reported that all the anthropomorphic pendants are c. 4 cm tall. Since this is a reproduction of an original 1894 drawing, many details could not be verified; thus it is not certain whether inside a circle on the dress a cross or perhaps swastika is represented?

²⁷ Seven well-preserved almost identical specimens were thread among bronze beads on the necklace. The first and last do not have the ornament consisting of a cross inside the circle on the dress. They all have similar dimensions; width up to 3 cm, height up to 4 cm (Fig. 8: 25).

Ia) from those that do have a plastically executed ornament in the form of a cross inside circle on the lower section of the triangle extension – the dress (*variant Ib*).²⁸ Beside this detail, it seems that the head and nose profiling on the *Ib variant* pendants is strongly emphasized or accentuated (Fig. 8: 1–2, 6, 12–13, 16, 20–21, 25), while their particularity lies also in the fact they were – as opposed to every other type of anthropomorphic pendants – cast in a two piece mould.

It would not be surprising if the *variant Ia* pendants, and especially those of the *variant Ib*, were imported from the Japodian territory into more northern areas. But this projected situation is somewhat compromised, if not in need of a modification, by the finds from Capoterra and Odolanów, where the *Ib variant* specimens number 15 pieces in all, which is, in any case, the largest number found at the moment (Fig. 8: 21, 25). On the contrary, this variant is almost completely absent from among the Piceni, and it is noted only as a single fragment from the female grave at the Montegiorgio necropolis (SEIDEL 2006: Pl. 64: 6) (Fig. 8: 20). This suggests substantial modifications, since – it is important to emphasize – in addition the *variant Ia* pendants are not completely comparable to, or even the most familiar with, those from the Japodian or other European continental sites we have mentioned. All specimens from the territory of the Piceni – without exception – show a certain individuality, both in terms of form and style, which warns us against referring to them as an import from the Japodian area (TEßMANN 2007: 185), but possibly as an import of an idea that was implemented in a different fashion, conditioned by the adaptation process. This is precisely the substance of the existence of a *koiné*, and its further contacts and communication networks brought the pendants all the way to Sardinia.²⁹ Concerning the context of findings of other anthropomorphic pendants, this certainly applies to the mode of their wearing; therefore, they were most often described as amulets, single or in pair, but also in combinations with other jewellery or objects. As such they were carried as ornaments by females (TEßMANN 2007: 187), which is corroborated with their iconography, having a special purpose – ideological, prophylactic, and apotropaic in character, but perhaps also emphasizing some symbolic information concerning their owners.

The same could be presumed – with some certainty – for the women wearing the bow fibulae with a backward-curved bird's head at the foot. The bird, the cosmic element of air, was considered a universal solar symbol, along with abstract symbols we have already described.³⁰ But the migrato-

28 The iconographical concept is executed through the amalgamation of a triangle and a bracket, which is a geometrical form that undoubtedly characterizes the anthropomorphic nature, that is, the human figure (KUKOČ 1995: 51–58). The circle, however, especially concentric circle, is often depicted on anthropomorphic pendants, while the syntax of circle and cross is characteristic solely for the *Ib variant* of pendants. Both circle and cross are considered fundamental symbols that carry – especially when combined together and contextualized in a composition – an exceptional meaning (GOMBRICH 1990; CHEVALIER – GHEERBRANT 1994: 271–272; LAWLOR 2003: 90–95). Thus, in terms of iconography, they are explicitly designed and depicted, even emphasized, on each and every known pendant. The circle is most simple and usual solar symbol (STIPČEVIĆ 1981: 16–21), but ambiguously also a symbol of unity and perfection, continuity and eternity, and can also represent power, that is, the greatness of the female spirit. It is actually the sky, circular and unchangeable in form, accepting the cross, a symbol of the highest power and life force, the light and the Sun itself (JAFFE 1987: 240–249; LAWLOR 2003: 6–15; TRESIDDER 2004:

313–315). Thus the two amalgamated symbols become a metaphor for the universal, cosmic, and, in the words of Ernst Gombrich, they become »a secret language of the divinity« (GOMBRICH 1990: 38). If left-hand oriented swastikas are indeed represented on the Capoterra specimens, the sense and the message remain unchanged, since this is a rotating dynamic cross, a substitute for the symbolism of the cross itself.

29 On a different opinion concerning the Piceni anthropomorphic pendants see Alessandro Naso (2000: 170–171, Fig. 43, 44). The Capoterra *warrior's grave* is only a conventional description of the finds. It is indeed an impressive find, but it is not certain whether all 264 metal objects – ceramic finds were not preserved – associated with it belong to the grave or – which is more probable – they belong to various graves and were in different ways collected into the collection: *the warrior's grave*. From the point of view of typological determination, already the initial cataloguing of objects in 1894 pointed out that the material objects suggest a direct association with the Piceni culture (USAI 2007: 103).

ry birds, especially geese and ducks – precisely the species most probably represented on the fibulae – are closely connected, from most ancient times, with a manifestation of fertility and birth, regeneration and permanent vitality, that is, the immortality of the soul and bringing of good luck (see for example GIMBUTAS 2001: 14, 19–21; 2007: 112–150). Due to these aspects they became an epiphany and an attribute of Artemis and, even more, Athena of the archaic period (GIMBUTAS 2001: 155–158; 2007: 147–149; BEVAN 1986: 31–35; OSBORNE 1998: 63; WERNESS 2006: 20, 24, 44–47). Thus it is possible that these fibulae, on some level of meaning, had a similar character and were similarly used as the pendants we have just described, especially if we take into account that their combined appearance is not excluded, which is best illustrated by the Falkenberg find. It seems important to emphasize – modest contextual information notwithstanding – that already in this corpus we can see that they regularly appear in female or children's graves (Listing accompanying Fig. 6), which cannot be accidental or coincidental.

Finally, the dating of bracelets should be moved towards that of the *Kompolje*-type bow fibulae. Thus we would accept the chronology proposed by N. Lucentini, placing them into HaC2 and HaD1 period (7th and possibly first half of 6th c. BC). Additional reason for this argument can be found in the grave inventory 289/(107) from Kompolje with, among other objects, two three-looped fibulae, chronologically corresponding to bow fibulae with a backward-curved bird's head at the foot (BRUNŠMID 1903–1905). The latter reflect, culturally, certain supra-regional trends or fashion of the time, processing and developing within the Adriatic cultural *koiné*. In the same time, not unlike the anthropomorphic pendants, they will point to a wider spatiality, that is, long-distance contacts that head to be nurtured within certain frames of understanding and perceptiveness, reciprocity and continuity. The magnificent ambiguity of the *koiné*, with all its ideological and practical reflections, was represented in the forearm bracelets through their recognizable regional style, respecting, but in the same time deconstructing and thus enriching the canonized forms that can be recognized – at least according to the current state of research – in the indirect circulation of ideas, on this occasion through these examples, from the Japodians through Kvarner to the Piceni.

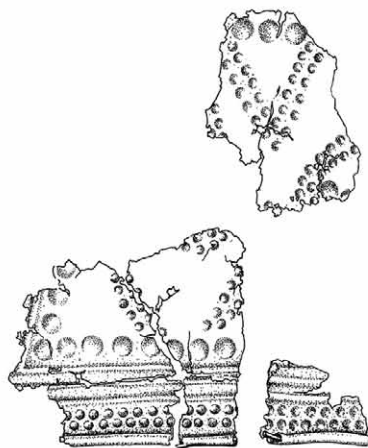
Acknowledgements

Numerous colleagues supported me, generously and sincerely, in writing this paper. Among them I owe special gratitude to Lidija Bakarić of the Archaeological museum in Zagreb and Željka Cetinić of the Maritime and History Museum of the Croatian Littoral in Rijeka, who were generous enough to allow me to analyze and publish the material, and Miljenka Galić of the Archaeological museum in Zagreb for the drawings. I offer sincere appreciation for numerous information and unselfish advice to Biba Teržan of the Department of Archaeology, of the Faculty of Arts in Ljubljana, Nora Lucentini of the Archaeological museum in Ascoli Piceno, and Andrej Preložnik of the Institute for Mediterranean Heritage in Piran. My all own Boris Kavur improved the paper with our valuable critical discussions and his unlimited assistance and patience. Yet no story is two-dimensional as our pendants, but there is always a third dimension or a fifth element that was actually responsible for the discovery and unveiling of the whole »bracelet story«. This necessary dimension was altruistically offered by Dubravka Balen-Letunić, to whom I dedicate this paper with deepest gratitude and respect.

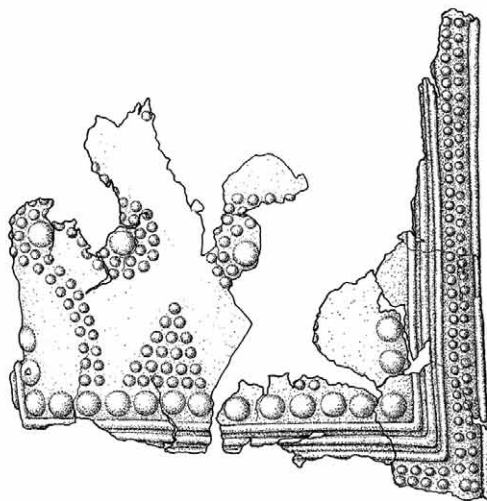
Rukopis primljen: 14.XII.2010.
Rukopis prihvaćen: 23.XII.2010.

30 KOSSACK 1954: 50–53, 62–69; STIPČEVIĆ 1981: 23–29; BEVAN 1986: 28–59; KOSSACK 1999: 26, 34–35, 41; KUKOČ 2003: 245–249. For *Potmia theron* as a master of birds and their meaning transferred to the valori-

sation of crescent-form fibulae and their wearers see B. Teržan (1990a: 65–67) and, more generally, E. Bevan (1986: 53–56).

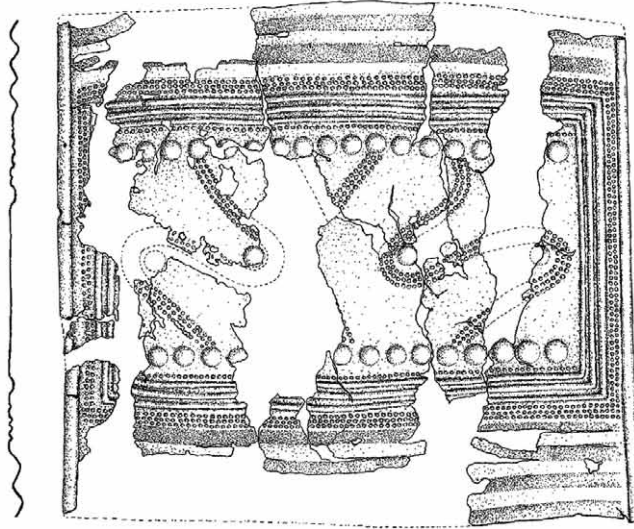

1

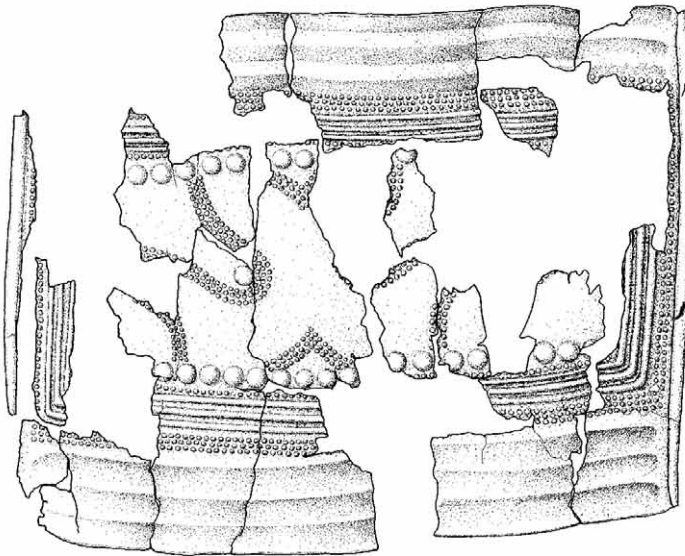

2

Tabla 1 – Plate 1

1

2

Tabla 2 – Plate 2